Kine Em

KOMCIWAN MERKEZ YAYIN ORGANI

Hejmar / Sayı / Ausgabe: 13 / 1998 Bıha / Preis / Fiyatı: 3,- DM

Kovara Komelên Cıwanên Kurdistan
Dokumentationsschrift des Jugendverbandes aus Kurdistan
KOMCIWAN e. V.

10 SALİYA KOMCIWAN

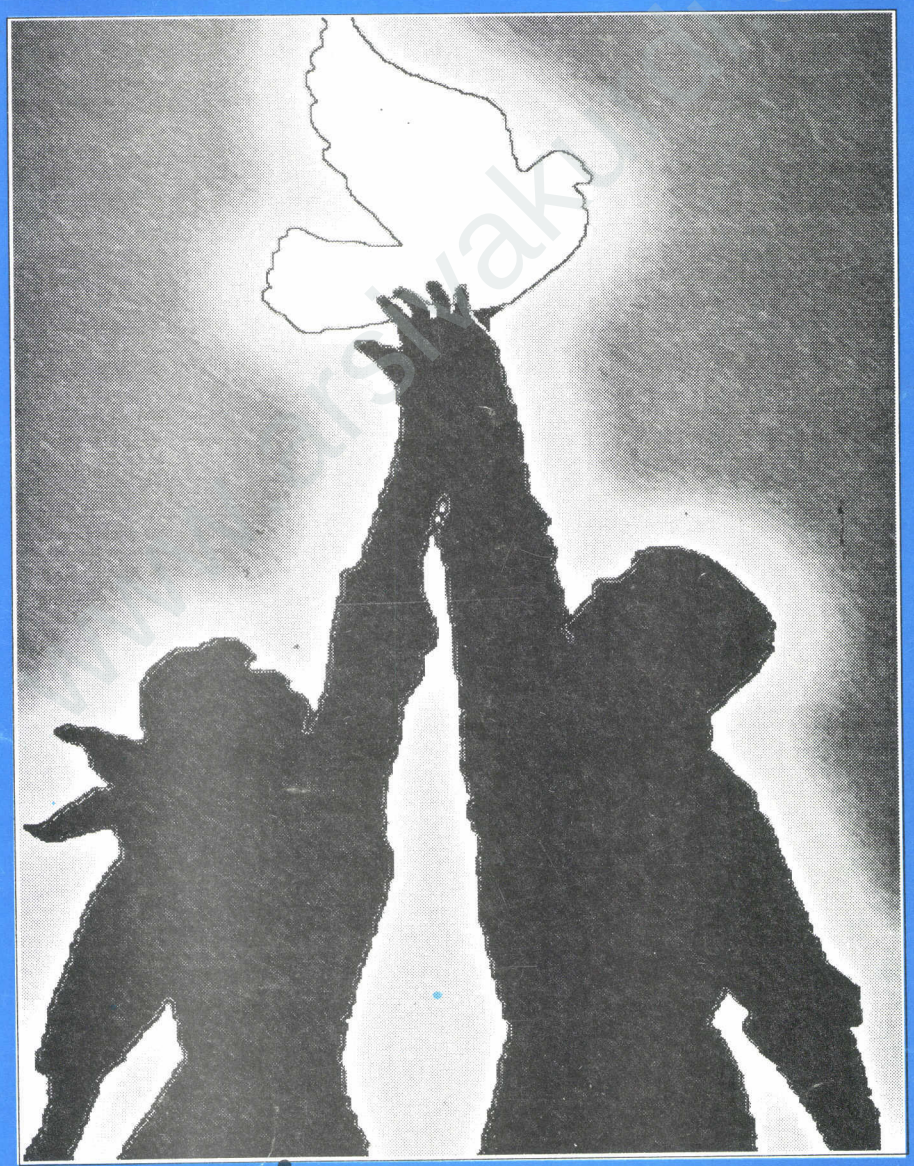

PİROZ BE !

Kine Em

KOMCIWAN MERKEZ YAYIN ORGANI

BU SAYIDA

3 JI REDAKSİYONÊ

4 *Do êvarê ez lı gundê xwe bûm*.....Ehsanê OSO

7 Demokratik Cumhuriyet ama herkesin.....Aydın TAŞÇI

10 OĞULA MEKTUP.....İhsan TÜRKMEN

12 ETHIK..... Mehmet GÜLERYÜZ

14 *Ernesto "Che" Guevara*.....Şiyar KUTLUKTEMUR

15 Der kurdische Dichter: CİGERXWİN

19 KOMCIWAN tanıtım

24 Örgütten Haberler

26 Yalana Dayalı Sistem.....Gökhan SEZGİN

27 75. Yıl Dönümümüz Kutlu Olsun .....Nuran TAŞÇI

28 DAS WAINENDE KIND *(Gedicht)*

29 ŞİİRLER

30 STRANÊN GOVENDA.....Huseoe Emin

31 XAÇERÊZ.....Kültür-Sanat Servisi

Redaktionsanschrift / Yazışma Adresi: Hevalti c/o KOMCIWAN
Robertstr. 5-7 51105 Köln
Tel: 0221/ 870 30 94 Fax: 0221/ 830 15 00
E-Mail : Komkar @ brainlift.de.
Herausgeber: Komelên Ciwanên Kurdistan KOMCIWAN e.V
Layout : Ömer
V.i S d P : Bilent Özdemir Bankverbindung: Bilent Özdemir,
Kto-Nr : 03 554 715 00, BLZ: 370 800 40 Dresdner Bank-Köln

www.arsivakurdi.org

Xwendavanên birêz,

Em kêfxeşin kû, di hejmareke din de disa bi hev ra ne. Wek hun dizanin, di hejmara dawi da me biryarek standi bû. Biryara me ev bû kû, nivisên xwe taybeti bi zmanê dayik binivisin. Lê mixabin ev daxwaza me nehat e ci. Ji ber vê yekê , di nav vê hejmarê da nivisên bi kurdi disa kêm in. Em disa ji we carek din daxwaz dikin kû, çiqas ji dest we were bi kurdi binivisinin. Lê disa ji em, ji hevalê kû, nivis ji me ra şandine ra sipas dikin. Wek hun dizanin me goti bû kû, em dixwazin kovarê xwe peryodik û di wextê de derxinin. Lê ev ji nehate ci. Jiber kû nivis nehatin an ji dereng gihiştin me. Jibo wê yêkê em disa kovarê xwe dereng derdixin. Em bi dil û can ji we daxwazdikin kû, nivisên xwe hinki zûtir ji me ra bişinin kû em ji dikaribin kovara xwe wextê da derxinin.

Ji hejmarê dawi heta wan rojan ji bo gelê Kurd gelek bûryerê giring çêbûn. Pişti kongreya PSK ya 5emin, Sekreterê Gişti ya PSK Birêz Kemal Burkay li gelek bajarên Elmanya û Ewropa li ser kongre û li ser pêşveçûnê pirsa Kurd raya gişti agahdar kir.

Di 75. saliya damezrandina komaraTirkiyê da, disa şerê qirêj li diji Kurdan dom dike. PKK di Yekê meha İlonê da, carek din bi yek ali şerê çekdari da ravestan, lê devleta Tirk heta niha bersivek ne da ye. Bi rasti bersiva xwe disa bi eriş û bi zulm daye. Dewleta Tirk naxwaze kû pirsa Kurd bi riyek aşiti û demokrati were çareserkirin. Ew dixwaze pirsa Kurd inkar bike û bi zorê û bi şer doza Kurdan têk bibe. Jiber vê politika şaş kû li hember Kurdan dike navbera wê û hemû ciranên wê ne baş e. Mayina Serokê PKK ê Abdullah Öcalan li Suriyê sedem nişan da û xwest li hember Suriyê şer bike. Abdullah Öcalan ji Suriyê derket berê çû Rusya piştra ji derbasi İtalıye bû û ji hukûmeta İtalıyê mafê penahindeyi xwest. Tirkiyê vêcarê ji diji İtalıyê propaganda destpêkir û li ser malê İtalıyê ambargo dani. Li metropolê Tirkiyê ji faşistan eriş birin ser kurdan. Pêş çavên polisan ketin hundirê Saziyan, kesên di hundir da derdixistin der û wan linç dikirin. Du kes bi van erişan hatin kûştin û gelek kes ji brindar bun. Lê disa ji tiştê dewletê dixwest kû gelê Kurd û gelê Tirk berde hev pêk nehat. Pişti erişê faşistan, nêzika 100 siyasetvan û ronakbirên Kurd hatin ba hev, daxuyanek dan raya giştî û ev erişên faşistan hat protesto kirin. Em ji dibêjin, ji bo biratiya gelan, ji bo demokrasi û azadiyê gelê Kurd û Tirk divê neyên listika xwûnxwaran.

Li aliyê din, sala pêşiya me li Tirkiyê hilbijartina gişti û heremi, bi hevra çêdibin. Daxwaziya me eve kû, ev hilbijartin bi demokrati û bi aşitiyane derbaz bibe. Disa rêxistinên welatparêz û demokrat werin ba hev û bi hevra eniyâ aşiti, demokrati û azadi çebikin û usa bikevin hilbijartinê. Em ji ji derveyi welat pistgirtiya wana bikin.

Du rêxistinên mezin yê Kurdistana Başur KDP-I û YNK li Emerikayi hatin ba hev ûli hev hatin. Em bi vêna gelek dilxweş bûn û baveri û daxwaziya me eve kû, ev herdû rêxistin ji naha pêve meselêyên xwe bi riya aşiti çareser bikin û parçeyê başur bi hevra pêşde bibin. Em ji ji wan ra serkeftin dixwazin.

Dema kû me vê hejmar ji bo wêşanê amade dikir, Devletên Yêkbûyi yên Emerika û Britanya li ser Bexda yê füze dibarandin. Li ser vêna di hejmarê bê de emê xeber bidin.

İsal ji bo me ciwanan ji gelek giringe, ji ber kû em 10 saliya damezrandina KOMCIWAN piroz dikin. Ji bo vê yekê em gelek dilşa û kêfxweşin. KOMCIWAN iro nêzika 20 cihên Elmanyê kom buye. Ji xeyni Elmanye , li Holandê, li Firansê, li Siwisrê komelên me hene. Armanca me, li her ali kom bûn e. Ger em bixwezin em xurtir bibin, pêviste em xebata xwe hin zêdetir bikin:

***

Em baver dikin, hûnê bi van nivisên me dilxweş dibin. Ji ber kû ew keda we ye. Bona hejmara bê em disa ji we nivisan daxwazdikin, lê kû bi zmanê kurdi be wê hin baştir be. Heta hejmarek din biminin di xwer û xweşiyê da...

Sala we ya nû piroz be!

Do êvarê ez lı gundê xwe bûm...

Ehsanê Oso

Gundê mın... Gundê mın, jı sê ali va bı neqew û gıra û lı paş vana ji bı çiya hatiye dorgırtınê. Çiyayê Bêşaxıla, Çiyayê İna Gewr, Çiyayê Ortê û Çiyayê Mala Herşit... Pêş gund, jı aliyê başûr va heta gundên nêzikê Konyayê dûz e. Usa ku bı şev, tırijên wan gundan tên xûya kırınê. Jı ali bakûr da ji, destpêka deşta Konyayê ye. İqlıma xwe, mina yê Anatoliya navin a erdi ye; zıvıstanê sar û seqem, avinê ji germ û zûha. Dar û ber, hêşınayi û hwd. xın ji zeviya pır kêm ın. Ewana ji, lı salê, sê meh an ji çar meha hene. Çem û kani ji ne usa pır ın. Yek an ji du çem, nızam çıqas kani û bir... Lê, bı nıfûsa nêzıki 3 hezara û bı 7 sed mali va disa ji gundeki xweş bû. Têre-têr, mın şeş sal ın ku gundê xwe nediye. Jı ber vê hesretê, çend car ın ku gund û demên mın ê zaroktiyê dikevine xewnên mın. Jı van xewnana yek ji mın do dit, çend roj ın, ku ez dı têsira wê xevnê da me. Mın xwast, ku ez vê xewna xwe ya şirin a ku hesreta welêt dı nav da, bı xwendevanên „Kine Em"ê ra ji parve bıkım.

Nivro ye. Tava rojê mırova, erd û ezmên û hemû canlıbera dıqewırine; her der toz û talaz e. Jı ber ku dema xermana ye, qamyonên cê û genım bı dor dor radıbırın dıçın ofisê. Lı çarrêya Kûlûyê (Qazayeke Konyayê) û gund, riya erebekê çav dıkıme, ku pê bıçım gund. Dı gırtibûna dıkan û dermanxana ra kıfş e, ku jı rojan yan şemê, yan ji yekşem e. Bêsebr, bı hesreta gund, mın nêzıki du seata lı wır pa. Bı ser westibûna mın da, tavên rojê ez hin bêhal û ti dıhiştım. Sewa ku tibûna xwe derbaskım, rabûm çûm dıkaneke nêzık, dewek û hınek tıştê xwarınê gırt. Jı dıkanê derketım, disa berve çarrêyê çûm, ku Recê Elê, mina her tım bı texsiya xwe ya şin va lı hêviya mışteriyaye. Bı hesreta gund diyinê, bı lez lı arabê siyar bûm. Recê Elê yê berê bû. Bı rûkeniya xwe, xal û xatırê û rewşa mın pırsi. Paşê go: „Hele em lı nava sûkê bıgerın, belku em hın mışteriyên dın ji bıbınn". Ewqasi niv seatê em dı nav sukê da gerin, lê belê tu kes tunebû. Jı ber vê yekê, û jı acıziya germê, me rê da gund...

Dı erebê da, kasêda bı gotına der dora me a „egit"a ango kasêda „dengbêj"a lê dıket. Bı dıleki rehet û şa, heya ku gund jı Neqewa Kûlûyê da xûya bû, ne mın ne ji Recê tu şor nekırın. Gava em bı neqewê ketın, mina her tım Recê xortên ku pı goga lıngan dıleystin nişan da û go: „Vana gişk bınar ın. Kor ın ku herın kareki xwe bıkın, nızam mina çı heya êvarê dıdın pê gogê". Recê xeber dıda lê, guhê mın nı lı Recê bü. Mın bı dıleki şa lı dimêna temaşe dıkır. Bı rasti ji gund hatıbû guhertınê. Malên nu û mina qesra çêbûbûn, jı ber wê gund ne mina gunda lê mina bajareki bı çûk

xûya dıkır. Jı nışkava kêfa mın reviya; fikırın ecêb ketıne mêjoji mın. Ez lı vi gundê hatıbûm dınê lê, ew gund va gunda bû. Dı navberê ra şeş sal derbas bûbûn. Dı nava şeş salan da xani hatıbûn guhertın, ez ji hatıbûm guhertın; lê heval û nasên mın? Bı van fikrana hetani gund mıjul bûm. Gava ku dı çarrêya gund ra ketını hundurê gund û mêldana xwe ya gund va gişk jı birbûn.

Nava gund ne mina ku jı der da xûyadıkıri bû. Xani û der-dor yê berê bûn. Dı nav riya bı toz ra, hêdi hêdi em dı ber mala Husê Ele, Ûsi Zewe, Xali Malê Hesê Kede û Belediyê ra em hatın ber Mızgefta jor a gund. Her tış mina ê berê bû. Cıhêk ez lê peya bûm, hım sûka gund e, hım ji bı gotına kal û pira, cıhêk ku gund lê ava bûye. Kani, mızgeft, dıbıstan, belediye û dıkanên gund bı pırani lı wır bûn. Mala me ji, bı gava, nêzıki hef deqa bû. Jı ber germê û jı ber ku dema xerman û kara bû, pır kes lı sûkê tunebûn. Qet nesekınım, mın lêxıst berve mal çûm. Hin ku ez deh gava neçûbûm, lı rê keçên taxê ku dıçın ser kaniyê ez ditım. Jı wana hın mın nas kırın, hınan ji xwe bı xwe dane nasin. Çend kes havalên mın ê dıbıstanê bûn. Jı wana hın zewıcibûn, hınan ji hin dıxwendın. Mın xatırê xwe jê xwest û ez disa ber ve mal çûm. Vê carê Zewa Ehmed* a ku tım lı ber deri malê rûdıne ez ditım. Mina her tım ez nasnekırım. Mın xwe pê da nasin. Jı pırsên me yên hal û xatıra bı şûnda, mın bı riya xwe da dom kır. 15 metra bı şunda vê carê mala Çino* dıhat. Çino şıvanê taxa me bû. Weki dın ji bılûrvaneki bı nav û deng bû. Çino, mina her tım lı ber malê kera xwe bar dıkır. Mın bı xwe pır jê hez dıkır. Hêdi hêdi nêzıki wi bûm, mın go: „Xalo!" zıvıri mêze kır lê ez bawer ım nasnekır û kûr-kûr fikıri. Mın xwe pê da nasandın û ez çûme destê wi, paşê mın hal û xatırê wi ji pırsi. Dı nava xeberdana me da, dengê Hewa Omê* a ku dıbê „Lo lo, tu Ehsanê Oso ne yi?" hatê guhê mın. Ez zıvırim lı paş xwe mêze kır, jın û pirên taxê gişk lı ber mala Eşê Ela Sımo runıştıne, heriyê vebdıçırine û teşiyê dırısine. Ez vê carê çûm cem wana. Bı dorê mın destê gişka maç kır û hal û xatırê gişka pırsi. Jınên taxa me ên pir gişk hçma hema bêmêr bûn. Hınan jı wana kıncên xwe yên ku bı gotına me „xeftan", hınan ji „xonte" lêbûn. Lê her yeki dı ciyê xwe da kareki xwe dıkır. Hınan teşi dırêsandın, hınan hazıriya şiva êvarê dıkır, hınan heri vebdıçırandın. Paşê Hûça Malê Omar* bı dengeki nerm go: „Lawê mın, tu teze hatiyi, berê here dê û bav, xwişk û bıraye xwe bıbine, paşê em dıkarın disa hev û du bıbının". Bı ser vê gotını, mın xatır jı wana ji xwast û ez berve mal çûm.

Mal nêzık bû, lê her yek gavê ku mın berve mal dıavêtê, bı mın mina sed gavan dıhat. Ez hatım lı ber deri xarımê sekınım û dı deri ra lı hundur mêzekır; kes tunebû. Dı wê navberê da, bıraziyê mın Memo, jı aliyê mala Zewê Emê*, kıre qirin berve mın hat û xwe avête hemza mın. Gava ku ez çûbûm ew heft sali bû. Şeş sala bı şûnda bûbû xorteki sêzdeh sali. Mın lı dereke xerib bıdiya, bı rasti mın nasnedıkır. Memo dı ber mın kete hundırê malê û bı Kırmanciya xwe niv Tırki, go: „Anê,

Kalo, Exsan lı ber qêpi ye". Ez bûbûma, mın ji bawer ne dıkır. Ez bawer ım, dengê dayika mın bû, go: „Here, dino derewa meke". Bı ser wê gotına dayka mın va ez ketım hundır. Canê mın bı tunê cırıfandınek gırt û ez kelegıri bûm. Dı hundur da bavê mın ê kal, dayka mın û herdû bırayên mın ê mezın û ê ku jı mın bı çûktır û bıraziya mın rûnıştibû. Bı gırêyeki, bı dorê ketım hemêza gişka û gişk maç kırın. Dayik û bavên mın, bı rasti ji pir bûbûn. Porê wana bı tuni spi, dest rûyên wana ji lê qerçımi bûn. Bırayê mın bı çûk, bûbû xorteki qasi mın. Bırayê mın mezın ji, êdi êdi bı nav sala da çûyibû. Gıriyê dayka mın dewam dıkır, bavê mın dı ciyê xwe da bı xwe bı xwe dıgo, „Hela hela, şeş sal, kê dızanibû ku tê rojekê usa jı nışkava wê bê yi?" Dı wê navberê da, Apê mın ê ciran Mıxo, hat. Emrê wi nêzıki heyşti sali bû. Wi ji ez nasnekırım. Sılaf da û runışt. Dı gıriyê dayka mın, dı şabûna bavê mın ra zanibû ku tışteki ecêb heye. Disa ji ez nasnekırım. Ez rabûm çûm dest, mın xwe pê da nasandın û xal û xatırê wê pırsi. Bı ecêpmayê, pêçekê tu şor nekırın. Paşê mina her tım, dest bı qala zaroktiya mın kır, go: „Tê bira te, gava ku te hêk jı pênkê dızin, mın ji lı te xıst" tenê ewqas go. Ez bawer ım, hêdi hêdi wi ji her tışt jı birdıkır.

Ciran, heval û dost û nas giştık bı dorê xêrhatın lı mın dan û çûn. Dı pê têre-têr ditına malbata xwe va, ez rabûm, mın go: „Ez dıçıme Êlnêx".

Êlnêx, qasi deh deqa nêzıki mala me bû. Berê jı aliyê başûr va jı wır wêdatır mal tunebûn. Zaroktiya mın û a hemû hevalên taxê, lı vır derbasbûbû. Navê xwe yê bı rasti, bı gotına kal û pira jı ewliyakê bı navê „Yalınayak" gırtibû. Yalınayak dı nava salan da bûbû Êlnêx. Lı ser gıreki, dı xarımeke bı çûk de, çend gor hebûn. Gava heldıkışi ser neqewê, gund bı tunê xûyadıkır. Wıra hım ciyê me yê listikê, hım ji ciyê me yi hevditinê bû.

Dor evarê, bı tenê ez rabûm çûm Êlnêx. Bı gavên hêdi, dı nava 15 deqa da ez gıhiştıme serê gır. Gava ku gıhiştıme serê gır, cırıfandıneke xweş ez gırtım û çend hêstırên dın jı çavên mın daketıne jêr. Têre-têr qasi du seata lı wır runıştım. Çı nehate bira mın ku? Listikên me yên nav xermana, şerê me yê kevıra yê bı taxa jêrin, berx çêrandın, bı dızıki cıxar kışandın, firig çêkırın, mey vexwarın û hwd...

Her çı bû, nızam, dı wê navberê da mın lı seatê mêze kır; heft û panzdeh deqe bûn. Dı wê navberê da dengeki ne dı hêsêb da hat: „zırrrrr, zırrrrr". Ew dengê seata mın a lı mal bû. Seat heft û panzdeh deqe bû û wexta rabûn û çûyina dıbıstana zımanê Elmani bû. Bı mıruz, rabûm kıncên xwe lı xwe kır, dev û serçavên xwe şuştın û hat lı seatê mêze kır û bı xwe bı xwe sond xwar: „Careke dın dı xewnê da lı sate mêze kırın tune!" Lı dawiyê nıvisê şireta mın jı we ra ew e: „Dı xewnê da lı seatê mêze nekın!"

(*) Giştık çûn ser heqiya xwe.

DEMOKRATİK CUMHURİYET; AMA HERKESİN

Aydın Taşçı

75. yılda etraf o kadar cumhuriyetçi ile doldu ki, kendimizden şüphelenmeye başladım. Meğer Türkiye Cumhuriyeti ne kadar demokratikmiş de bizim haberimiz yokmuş. Cumhuriyet ve demokrasi kavramları o kadar dejenere edilmiş ki ekranlar askerden geçilmiyor, her taraf ırkçılık kokuyor. Oysa her „cumhuriyet" yönetiminin belirli nitelikleri taşıması gerekir.

Cumhuriyetin Avrupa dillerindeki karşılığı birkaç harf değişikliği dışında aynı latince kökenden geliyor. Almanca sözlükler ve ansiklopedilere baktığımızda „Republik" kelimesinin karşılığı üç aşağı beş yukarı şu şekillerde tanımlanıyor:

a) Antik dönemlerde halkın biraraya gelerek doğrudan kararlar alması biçiminde olan yönetim tarzı

b) Günümüzde belirli koşullara (yaş, ikametgah gibi) uyan vatandaşların temsilcilerini seçimler aracılığıyla seçip, bu temsilcilerini karar alma, yönetme ve onu yürütme ile yetkilendirmesidir.

Türkçede kullanılan „Cumhuriyet" ise arapça kökenli olup, cumhurun (halkın) yönetimi anlamına geliyor.

Halkın seçmesi ve seçilenlerin onlar adına karar alması yetmiyor. Bunun demokratik ayağının olması gerekiyor. Bir ülkenin sadece formalite anlamında cumhuriyet olması yetmiyor, aynı zamanda demokratik içerik ve işleyişi barındıran, koşullara uygun bir yapıya sahip olması gerekiyor.

Bunun için de en başta seçme ve seçilme hakkının tam kullanımı sağlanmalıdır. Bu ise örgütlenme ve düşünce özgürlüğü olmadan yaşama geçmez. İşinize gelmeyen seçmeni kütüklere kaydetmeyeceksiniz, seçim sistemini ve zamanlarını kendi lehinize habire ayarlayacaksınız, sizden farklı düşünenlerin örneğin Kürt sorununa farklı yaklaşanların seçime girmesini engelleyeceksiniz, onları yaptıkları seçim propagandalarından dolayı yargılayacaksınız, hapishanelere kapatacaksınız, DBP´nin başına geldiği gibi mitingleri yasaklayıp seçmenle kucaklaşmasını engelleyeceksiniz, böylelikle propaganda özgürlüğünü yok edeceksiniz, bunun adına da demokratik cumhuriyet diyeceksiniz.

Bunlar sağlandıktan sonra seçmenin gerçekten kendi bağımsız seçme iradesiyle sandığa gitme koşulları sağlanabilinir. Kimi, neyi, ne için seçeceğini bilen bireyler gerekiyor. Bu ise çağdaş, bilimsel ve ülke gerçekliğne uygun bir eğitim sunmakla sağlanabilir. Fakat Türkiye Cumhuriyeti´nde ilkokuldan itibaren herkes asker gibi yetiştiriliyor. Asker adam kendi mantığını mı uygular, yoksa emir-komuta zinciri içinde gelen emirleri mi yerine getirir? Öyleki psikoloji ve pedagoji alanlarında ahkam kesen hiçbir **„profesör"** kalkıp da „ *yahu kardeşim 6-7 yaşındaki çocuğa sen nasıl askeri eğitim yöntemleri uygularsın?"* demiyor. Demez, çünkü onun sonu ***„Ne Mutlu Türküm Diyene!"*** ye kadar gelir, o da bir türlü üstüne toz kondurulmayan Kemalizm´e ve Mustafa Kemal´e dayanır. Bizim bu bilim adamları(!) ise tövbelidir. Mustafa Kemal´e ilişmezler. Yalnızca 15 yıl devlet başkanı olarak kalması bile onun demokrasi anlayışını özetler. Ömrü yetseydi herhalde 20-30 yıl daha bu işi yapardı.

Demokratik bir işleyişten söz edebilmesi için ise, demokratik yasaların getirilmesi gerekir. Bu ise yansımasını birçok alanda bulur. En baştada medyada. O zaman son uçak kaçırma olayında olduğu gibi rezillikler yaşanmaz. Sağ yakalanabilme olanağı olan bir kişinin özel tim-

lerce öldürülmesini insanlar alkışlamayacak, televizyonlar, -haberle ne ilgisi varsa- onun kızkardeşinin genelevde çalıştığı haberini meşhur AZ SONRA'lar ile vermeyecektir.

Demokrasinin diğer bir koşulu ise adalet mekanizmasıdır. Özellikle de bireyi devlete karşı koruyabilecek ciddi, işlevsel, çağdaş hukuk normlarına uygun bir yargı sistemi oluşturulmalıdır. Yargıçlara gerekli güvenceler sağlanmalı, Yüksek Hakimler Kurulu gibi onların bağımsızlığını etkileyen kurumlar yeniden düzenlenmelidir. Tabiki yargının iyi işleyebilmesi için şu anki yargı kurumları da büyüteç altına alınmalı, DGM gibi kurumlar ortadan kaldırılmalı, Polis Teşkilatı bir bütün olarak yenilenmelidir. İnsan haklarına saygılı bireyin bütün haklarını tanıyan (başta savunma, özgür iradesiyle ifade verme, avukat bulundurma, yaşam hakkına sonuna kadar riayet vb.) görevi ve yetkileri yasayla sınırlandırılmış bir polis teşkilatı oluşturulmalıdır. Eğer Başbakanlık Müfettişleri öldürme yetkisinin kimde olduğu konusunda raporlar yazıyorlarsa, yaşam hakkımızın ne olduğunu artık siz düşünün.

Demokratik Cumhuriyetin bir diğer koşulu ise eşitlikçi anlayıştır. Ülkede bulunan herkese eşit haklar tanınmalı, yani Türkiye düzleminde, Türklere tanınan her hak eksiksiz biçimde Kürtlere tanınmalıdır. Bunun sonucu nereye varırsa varsın, ülkeyi böler mi, bölmez mi federasyona mı varır ve diğer kaygıların taşınması hiç önemli değil. Sorun bir hakkın kullanılmasıdır. Bu onların hakkıdır, bir hakkın kullanılması bizim işimize gelmediği için onu tanımamak demokrasilerde olamaz. Demokratik yönetimin özellikleri ile ilgili diğer ayrıntılar eklenebilir.

Sistemde ve yasalarda gerekli düzenlemeler en kısa sürede yapılmazsa, gittikçe şiddete tapar bir hale gelen toplumun mentalitesi kolay kolay değişmeyecektir. Sahnede olan düzen partileri ise buna kolay kolay yanaşacak bir hava vermiyorlar.

Sistemden yanlışlıkla dışlanmaya çalışan Fazilet Partisi'nin cumhuriyet tavrı ise alabildiğine komikti. Bakınız FP Genel Başkanı Recai Kutan ne diyor: *„Biz demokrasi ile taçlandırılmış bir cumhuriyet istiyoruz.", „Bu ekonomik kriz dünyanın başka bir ülkesinde olsa sosyal patlama olur, millet sokağa dökülür. Ama Türkiye'nin çift sigortası var. Birincisi halkın dindar oluşu, bu nedenle halkımız her türlü zulme tahammül ediyor..."*(**26 *Ekim* 1998, Hürriyet**). Evet değerli okurlar, FP kendisinin sistemdeki rolünü ne kadarda iyi ezberlemiş. Birçok kişi bunu söylerken, adı din düşmanına çıktı. Ama onlara bu tür sözler serbest, çünkü rollerini oynuyorlar. Bir de demokrasiyle taçlandırmak istiyorlar cumhuriyeti. Oysa zulme tahammülün demokrasi ile bir alakası yok, olamaz.

Sadece kendileri için demokrat olan Refah Partisi ve onun devamı olan Fazilet Partisi mızrağın ucu dokunduğunda anayasanın 312. maddesine ve diğer hilkat garibesi maddelere karşı çıkıyorlar, nasıl da demokrasi panellerinden söz ediyorlar. Sanki Sivas unutuldu, sanki ***„Sürekli Aydınlık için 1 Dakika karanlık"*** eylemini *„mum söndürme"*'ye benzeten kendileri değilmiş gibi nasıl da demokrasi havarisi kesiliyorlar. Ama kendilerini habire ele veriyorlar.

En son Kanal 7'de ki Nazlı Ilıcak'ın programında FP temsilcisi Salih Kapusuz 312'ye karşı çıkmıştı. DYP'nin tosuncuklarından Ayvaz Gökdemir ise bunun sonucunun Eşber (Yağmurdereli kastediliyor) gibilerine de yarayacağı için temkinli olmaktan sözediyor. O da kabul ediyor ve düzenlemenin daha kurnazca yapılmasını salık veriyor. Görüyorsunuz değil mi? İşte bunların demokrasisi, işte Yılmaz'ın, Ecevit'in ve diğer güruhun demokrasisi.

Bir de Cumhurbaşkanına değinmekte yarar var. O da kendi yasağının kalkması için demokrasi havarisi kesilmişti, sokaklar yürümekle aşınmaz demişti ama ikti-

dara geldiğinde herşeyi unutmuştu. Bu 75 yıllık çumhuriyette 3 darbe yemiş, şapkasını alıp gitmiş, sonra da 75. Yıl kutlamalarında 75 yıllık demokrasi dersi vermiştir. Kendisi **„Kürt Realitesini"** tanımış, ilk icraat olarak da 1992 Newroz´unda Kürdistan´ı kana bulamıştır. Demokrasinin önündeki en büyük engellerden birisinin Demirel olmasına rağmen, son üç yıldır, muhalifleri dahi onu **„Demokrasinin Güvencesi"** olarak sunuyorlar. Oysa bu adam, bu ülkenin başına on yıllardır musallat olmuş, bir türlü kurtulamıyoruz. Bu köhnemiş düşüncelere sahip eski kafalı Demrel´in neyine rağbet ediliyor, anlamıyorum. Hani derler ya *„Eskiye rağbet olsa, bit pazarına nur yağar."* İşte öyle bir şey.

Sonuç olarak biz demokratik bir Cumhuriyet istiyoruz. Sistem gerçek anlamda bir Cumhuriyet olsun, ama hepimizin olsun.

STELLUNGNAHME ZUR 50. JAHRESWENDE DER ERKLÄRUNG DER ALLGEMEINEN MENSCHENRECHTE

50 Jahre der Erklärung der Allgemeinen Menschenrechte wird überall von UN bis zu kleinen Organisationen gefeiert, die wir auch feiern und dazu Stellung nehmen möchten.

Trotz der schrecklichen Bilanz des Ersten und Zweiten Weltkrieges erlebte unsere Welt in letzten 50 Jahren fast überall Kriege in unterschiedlichen Formen. Massaker, Zerstörung, Vertreibungen lagen auf der Tagesordnung. Nachdem der Kalte Krieg vorbei geworden war, fingen andere Kriege in den ehemaligen Ländern der ehemaligen Sowjet Union an.

Aber jeder Krieg ging irgendwann zu Ende, wo eine schwelle erreicht wurde. Aber der Krieg in Kurdistan, auch wenn es ab und zu mal gebrochen war, dauert seit über 100 Jahren und endet nicht. Insbesondere hat er Folgen in einer furchtbare Dimension in letzten 15 Jahren; Über 30.000 Tote, 3.000 zerstörte Dörfer, 5 Mio. Vertriebene, Folter, Intellektuelle und Journalisten in Gefangnissen, Vergewaltigungen, Beschlagnahme von kurdischen Publikationen, Morde durch "unbekannte" Täter, etc.

In diesem Jahr wird einerseits die 50 Jahre der Allgemeinen Erklärung der Menschenrechte und andererseits die 75 Jahre der Gründung der Republik Türkei, in der dem kurdischen Volk nicht mal das Recht aufs Leben zusteht. Die beiden stehen zu einander im Widerspruch. Die Republik Türkei soll demokratisiert werden. Die national-demokratischen Rechte des kurdischen Volkes sollen anerkannt werden.

Die Vereinigten Nationen, EU, demokratische und humanitäre Organisationen fordern wir anläßlich der 50. Jahreswende der Erklärung der Allgemeinen Menschenrechte auf, Druck auf die Türkei auszuüben, um die Kurden-Frage friedlich-demokratisch zu lösen.

KOMCIWAN
10.12.1998

www.mesopotamien.org

Bana mesken olan toprak,
Sende savaş belirtileri var.
Savaşa hazırlanıyor bu sürüler, bu atlar.
Ama biz bunların sabana koşulduğunu da gördük,
Aynı boyundurukta yürüdüklerini de;
Barış umudumuz yok olmuş değil yine.

Virgilius

Oğula Mektup...

İhsan Türkmen

Onyedi yıl. Onyedi yıl oldu Oğul, yel alıp götürende seni. Bir dal çocuktun savrulanda, bir kök filiz; yüreğinde fırtınalar... Kısa tıraşlı saçın, gri gömleğin, yeşil pantolonun ve kavruk yüzünle hatırlıyorum seni... Biliyor musun hala saklıyorum gelinlik sandığımda son giydiğin pantolon ve gömleğini; kavruk yüzünü ise, hiç bir fotoğrafta değil, sadece benliğimde, gözyaşlarımda... Büyüdüğünde, kızar diye babandan gizlice görmediğin, göremediğin yeğenine giydirdim... Utana-çekine, ezile-büzüle giydi; modası geçmiş diye.. Üç parmak kısa geldi. Yüzü sen, adı sen olan yeğenin, senin yaşında senden üç parmak uzundu. Can'ı o giysiler içinde gördüğümde, bir an, her şeyi yeniden yaşar gibi oldum, yüreğim parçalandı, ağlayamadım... Onyedi yıl, yalnızlığımızda büyüttük Can'ları. Can büyüdü, senin kadar oldu. Can'ın (senin) yokluğu da büyüdü, yüreklere sığmaz oldu.

Baban, senden yadigarlara elimizi sürdürmeyen baban, hatırlamadı bile, baktı, homurdanarak gülüp geçti. „Ne zaman dönecek oğlum" diyor, „okullar da kapandı; sınıfı geçmiştir inşallah..." Gidişini, bizden ayrılışını hatırlayamıyor; hala yatılı okulda okuduğunu sanıyor. Bilmem, belki hatırlayamıyor, belki de..

Can da tanımıyor seni, bilmiyor... Hiç sormadı, belki de soramadı, hiç kimseyi; anne-babasını sormadığı gibi... Küçükken mahallenin çocukları takıldığı zaman, kızar, ağlar, utanır gelir sorardı... Şimdi ise, bu suskunluğu, bu olgunluğu korkutuyor beni; senden öte bir dinginliğe ve soğukkanlılığa sahip oluşu.. Bazen gece yarıları evden çıkıp, sabaha karşı, hatta daha sonraları eve geldiği oluyor. Bazen de, günlerce evden çıkmadığı. Bu tür zamanlarda, zar-zor hatırladığı geçmişinin mekanı olan odasına çekilip, yüzündeki mat dalgınlığıyla, saatlerce aynı noktaya baktığı oluyor. İşte tüm bu belirsizlikler korkutuyor beni... Babanın bilip de bilmezden gelmesi... Can'ın bilemediğim iç dünyası... Bu şekliyle yaşam, onlar için belki daha kolay; belki bir çıkış yolu, içinde senin ve Can'ın anne ve babasının bulunmadığı tüm yaşanılanların ardından..

Abinin çalıştığı hastanede hemşirelik yapıyordu yengen. Elif... 23'ündeydi daha... Temmuz'un 15'inde gittiklerinde, bir daha geri dönmediler. Acım yüreğimde korken, yenileri katlanarak eklendi. Karakoldan, savcılıktan, „mutlaka aranıp bulunacak" diye tutulan üç satırlık tutanakla geldik 16 gün sonra. 16 yıl oldu... Umut mu? Yok, hayır, umutlu değilim. Belki bir gün çıkar gelirler diye, yollarını beklemiyorum. Ama, onların gelmelerinden umutsuz oluşum, beni rahatlatamıyor bunca yılın ardından... Umut, sevinçleri, coşkuları, özlemleri büyütür bağrında, beraberinde kavuşmayı, özgürlüğü ve de hayal kırıklığını... Umutsuzluk ise, bu tür durumlarda gerçeğe dönüştür bazen, tüm acılarıyla birlikte...

Tuhaftır ama, hep o onulmaz inadınla babanı kızdırışın ve peşisıra koşturuşun geliyor aklıma. Her hatırlayışımda yılları delip sizi seyrediyorum; gözlerim kapalı, yüreğim, yüzüm güleç... Sonrası, bir dinmez özlem, keder ve gözyaşı yüreğime miras.

Unutmadan, baban emekli olmadan taşındık, onca yıl acısıyla, sevinciyle kök saldığımız topraklardan. Belki... Belki bir gün gelir ve bizi arayıp bulamazsan eğer, bilesin ki gönlümüzdesin; gönlümüz ise senin olduğun yerde olacak.

Saman alevi gibidir hızlı dostluklar;
Kor olmadan söner...
Ve yel alıp götürür yaşanmışları;
Geriye bir sızı kalır orta yerinde
yüreğinin...

Ateşe düşen bir su damlasıdır hızlı
dostluklar;
Kimsenin hissetmediği...
Senden, sana uzakta bir ses olur;
Kimsenin duymadığı...
Tüm devinimleri hızlıdır,
hızlı dostlukların...

Tanışması,
Gülüşmesi,
Dertleşmesi,
Ağlaşması
Ve de ayrılması...

Dostluk!..
Belki dostluk bile değildir..
Sadece bir gönül yanılması...

www.arsivakurdi.org

ETHIK

Mehmet Güleryüz

Was ich tun? Fragen wir uns in solchen und ähnlichen, in denen es um unser Verhalten unseren Mitmenschen oder auch der Natur gegenüber geht, in Fragen der Moral also.

Offensichtlich sind dies keine Sachfragen, die uns die Erfahrung bzw. die verschiedenen Wissenschaften allein beantworten können: Die Erfahrung sagt mir vielleicht, wie andere Menschen reagieren, wenn ich sie ausnutze, aber nicht, ob ich so handeln soll; die Wissenschaft informiert mich über die ökologischen Folgen meines Handels, aber nicht darüber, ob ich die Erhaltung der Umwelt oder meine Bequemlichkeit höher stellen soll. Eine Orientierung bei solchen Fragen bieten traditionelle Wertsysteme, vor allem die der Religionen. In sie wächst jeder Mensch im Laufe seiner Sozialisation hinein, und er übernimmt sie oft ganz selbstverständlich. Wenn diese Wertsysteme jedoch zu bestimmten Fragen keine Antwort bieten oder wenn sie überhaupt fragwürdig geworden sind, dann muß man versuchen, eigene Maßstäbe für seine Entscheidung zu finden. Genau darin besteht auch die Aufgabe der Ethik.

Die Ethik kann dabei kein Rezeptbuch für moralische Konfliktsituationen entwikkeln; es geht ihr vielmehr um die Frage, welche allgemeingültigen moralischen Normen es gibt und wie sie sich begründen lassen. Sie stellt damit Maßstäbe, die auf Tradition oder Glauben beruhen, in Frage und untersucht, ob und wie es möglich sei, moralische Maßstäbe durch die Vernunft zu begründen. Gibt es z.B. vernünftige Gründe gegen die Devise „Jeder ist sich selbst der Nächste" für den, der sich nicht (mehr) an der christlichen oder islamischen Religion mit ihrem Gebot der Nächstenliebe orientiert.

Schöpfung und Zerstörung des Lebens stehen nur in Gottes Allmacht. Der Mensch richtet sich in seiner ökologischen Nische ein und versucht, die Natur im Sinne der Verbesserung menschliche Selbstentfaltung zu bändigen. Der wissenschaftlich und technische Fortschritt führt die Menschen materiellen Zuständen zu, die besser sein als sie es je sind.

Konnte die Entwicklung von Massenvernichtungsmitteln noch als bedenklich eingestuft und damit der Fortschritt als solcher als Wert gerettet werden, so zeigt sich deutlich, daß dieser Fortschritt selbst zu einem ethischen Problem geworden ist, als sie es ihm jemals war.

Der Herausforderung, die die wissenschaftlich-technische Macht angesichts ihrer räumlich und zeitlich erreichenden Auswirkungen für die moralische Verantwortung darstellt, verlangt noch einer neuen Ethik. Diese steht vor einer Reihe neuartiger Probleme und Fragen, u.a. nach dem ethischen Status zukünftiger Generationen; dem ethischen Status der Natur; einer moralischen Beurteilung von Wissenschaft und Technik; dem ethischen Sta-

tus neuen Lebens; den menschlichen Bedürfnissen und den Grenzen ihrer Befriedigung; einer moralischen Beurteilung nicht nur menschliche Zwecke, sondern ebenfalls der angewendeten Mitteln; der Rolle der Vernunft; auch nach den offenen und verdeckten Formen sozialer Herrschaft. Die Ansätze zur Lösung dieser Herausforderungen sind vielfältig.

Das ethisch geforderte neue Verantwortungsbewußtsein betrifft sowohl das Individuum, das in eine Gesamtheit gestellt, immer auch als mit verantwortlich angesehen werden muß, und ebenso global den instutionellen, rechtliche, wirtschaftliche und politische Bereich. Daher geht es in den Parlamentär Demokratien. Über die bürgerliche Grundrechte hinaus, die als ethische Prinzipien in den Verfassungen verankert sind, nicht um autoritative Auseinandersetzung, die auf eine mehrheitsfähige Definition leben- und friedenssichernder Ziele und von Maßnahmen zu ihrer Durchsetzung bezogen ist. Eine kosmotische, d.h. den Menschen in Naturzusammenhang sehende Ethik, wie sie die genannten Ansätze nahelegen, fordert den Abbau von Tendenzen neuzeitlicher Wissenschaften: von verselbständiger Rationalität des Absolutheitsanspruches von Kategorien der Massenstatistik und von Objektivität, hinter denen das Subjekt in seiner Einzigartigkeit verschwindet, den Abbau von destruktivem Verhalten und eines funktionierenden menschlichen Fühlens und Schöpfer wirken ausschaltenden Denkens. Sie strebt ein Verantwortungsbewußtsein an, daß sich einerseits auf Werte wie Frieden, Gerechtigkeit und das Recht auf Leben stützt und anderseits Freiheit (für Kurdistan) voraussetzt.

Siempre Entre Nosotros*

Ernesto „Che" Guevara

Er studierte Medizin, tötete aber Menschen. Che Guevara war ein kompromißloser Guerillero, der zur Leitfigur aller revolutinären Bewegungen geworden ist, ein unruhiger Geist, der sich früh dem Kampf für das Gute verschwör, an der Seite Fidel Castro Ruz´ kämpfte und als Dschungelkrieger schließlich für sein Ideal in den Tod ging.

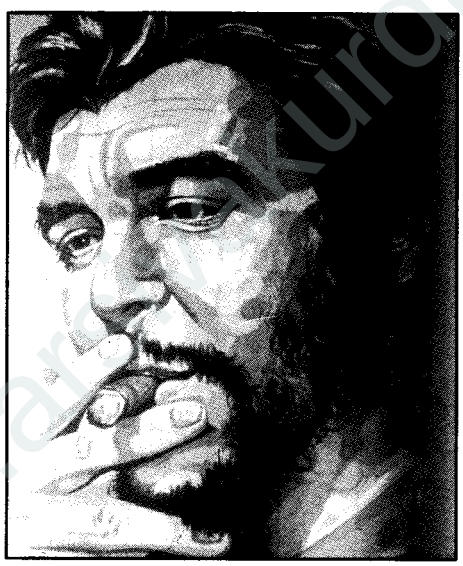

Ernesto Guevara de la Serna wurde am 14. Juni 1928 als Sohn des Plantagen Besitzers Ernesto Guevara Lynch und seiner Frau Celia de la Serna in Rosario einer Provinz in Misiones in Argentinien geboren. Er studierte Medizin und war ursprünglich Arzt in Argentinien. Fidel Castro traf er zum ersten Mal in Argentinien und kämpfte seit 1955 gegen die Batista - Herrschaft auf Kuba. Nach 1959 wurde er Präsident der kubanischen Nationalbank, nach 1961 zum Industrieminister ernannt. 1965 verließ er Kuba, vermutlich zunächst Richtung zum Afrika, um die Anhänger des ermordeten kongolesischen Präsidenten Patrice Lumumba zu unterstützen, die versuchten, von Tansania aus das neue Militärregime zu stürzen. Diese Versuche scheiterten und schon ein Jahr später führte er den Aufstand bolivianischer Bauern und Zinnbergarbeiter gegen die dortige Militärregierung an. Er wurde von der bolivianischen Armee verhaftet und am 09. Oktober 1967 bei Vallegrande erschossen.

Seit 1960 haben sich acht US-Präsidenten auf dem Irrweg befunden, Kuba sei nun endlich am Ende. Sie haben mit der Sicherheit die Geschichte Kubas nie gründlich gelesen, denn sonst hätten sie gewußt, daß Kuba immer mehr Menschen hervorgebracht hat, denen die Unabhängigkeit ihres Landes über alles ging. Nach der Revolution ist die Preisgabe der Souveränitat erst recht indiskutabel geworden.

Da Che Guevara das kapitalistische Gesellschaftssystem ablehnte, ohne aber für den orthodoxen Kommunismus Partei zu ergreifen, sondern einen dritten Weg vertrat, wurde er schnell zum Idol der neuen Linken der sechsziger Jahre. In Lateinamerika, vor allem in Kuba, wo das Jahr 1997 offiziell zum Gedenkjahr für Guevara ausgerufen wurde, wird ihm auch heute noch quasireligiöse Verehrung entgegengebracht.

Siyar Kutluktemur

El Che vive !

* Siempre Entre Nosotros: Wir kommen immer !

www.arsiv.kurdi.com

Der kurdische Dichter

CİGERXWİN

(geb. am 1903 im Dorf Hassar /Mardin-Kurdistan -gest. 1984 in Stockholm /Schweden)

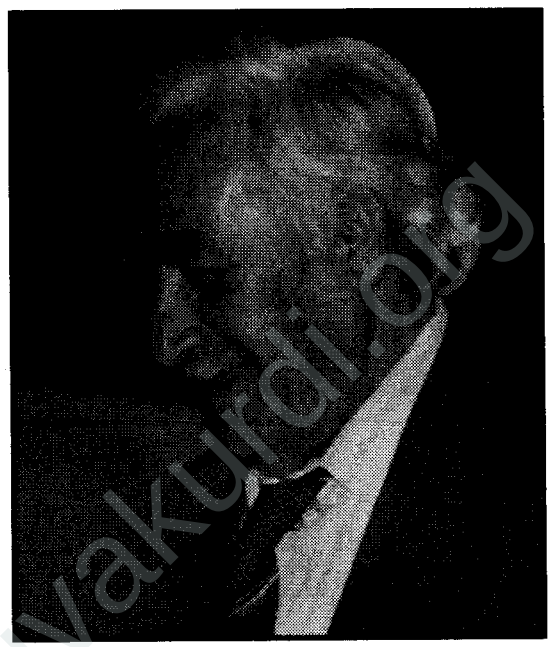

Cigerxwin wurde im Jahr 1903 im Dorf Hassar im Bezirk Mardin in heutigen Türkisch-Kurdistan geboren. Seine Eltern, Hassan und Ayschan, gaben ihm den Namen Scheichmus (Sexmus). Er war das jüngste von drei Kindern. Schon vor dem Beginn des ersten Weltkrieges verloren er, seine Schwester Asiya und sein Bruder Khalil den Vater.

Wegen des Lasten des Krieges, an dem sich Osmanische Reich beteiligte, mußten viele Kurden das innere Kurdistan flüchten oder umsiedeln. Die Familie Cigerxwins ging nach Amude, da in Syrisch-Kurdistan liegt. Das Schicksal kennt jedoch kein Mitglied mit dem Menschen und kann sehr grausam werden. Es traf diese notleidende Familie und besonders den jungen Cigerxwin. Seine Mutter starb, und er mußte sich in die Obhut seiner Schwester Asiya begeben.

Bereits in der Kindheit arbeitete Cigerxwin für reiche Familie als Hirte, Viehtreiber oder auf Feldern. In dieser Umwelt sammelte er seine erste Erfahrungen über die Grausamkeit der Agas und Beys, die für sein Gesellschaftsbild für immer prägten.

Im Laufe der Jahre verstärkte sich in Cigerxwin die Neigung zur Schulbildung. Durch seine gleichaltrigen Freunde, die die Koranschule besuchten, lernte er die Buchstaben und erwarb Grundkenntnisse im Lesen und Schreiben. Er floh von Zuhause arbeitete von 1918 bis 1920 bei der Eisenbahngesellschaft. Erst mit 18 Jahren ging er zur Schule; für Cigerxwin begann damit ein Theologiestudium bzw. eine Theologielaufbahn. Er besuchte, wie es damals üblich war, verschiedene Religionsschulen an mehreren Orten in Kurdistan. Dadurch kam er mit großen Teilen der Bevölkerung in Berührung. Dies erwies sich später als die beste „Schule" für Cigerxwin, denn er konnte auf diese Art und Weise nicht nur die kleinsten Feinheiten der kurdischen Sprache kennenlernen, sondern auch umfangreiche Erkenntnisse über die kurdische Gesellschaft und deren Schichten gewinnen.

Nach Beendigung des Theologiestudiums und der damit verbundenen arabischen Philologie, das acht Jahre dauerte, wurde Cigerxwin islamischer, Mulla.

Während der Ausübung dieses Berufes erkannte Cigerxwin noch deutlicher die all-

www.arsivakurdi.org

gemeine Rückständigkeit und die allgegenwärtige Ungerechtigkeit und Unterdrückung. Selbst unmittelbar davon betroffen, lernte er das betrügerische, alles rechtfertigende Verhalten der Scheichs und Mullas kennen. Er sah ein bewußt oder unbewußt koordiniertes Zusammengehen von Agas und Mullas. Für Cigerxwin waren die einen wie die einen wie die anderen Parasiten und Schmarotzer, die auf Kosten des einfachen Volkes lebten, sich die Früchte seiner Arbeit teilten und es in Unwissenheit ließen.

Die blutige Niederwerfung des Kurdenaufstandes von 1925 unter Führung von Scheich Said in Türkisch-Kurdistan und die darauffolgenden Verhaftungen, Hinrichtungen und Massendeportationen erschütterten den jungen Dichter. Er kam zur Erkenntnis, daß die kurdische Frage in erster Linie keine religiöse, sondern eine nationale Frage ist. Daher bildete dieser Aufstand für Cigerxwin den ersten Wendepunkt in seinem geistigen Leben.

Erst jetzt nannte er sich Cigerxwin. Wörtlich übersetzt heißt dieses Wort „Leberblutend" oder „der mit blutender Leber". Er entfernte sich allmählich von der religiösen Weltanschauung; ihn beherschten von nun an in steigendem Maße der Patriotismus und das nationale Denken. Die Befreiung und Unabhängigkeit Kurdistans wurden zum wahren Glauben für Cigerxwin. Er rief die Kurden, alle Kurden, zur nationalen Einheit auf, um die Heimat von den Okkupanten zu befreien. Dann erst würden die Kurden unter menschenwürdigen Bedingungen leben können....

Von seiner Leidenschaft für die Belange des Volkes geleitet, übernahm Cigerxwin die Grundprinzipien des Sozialismus, in denen er die gewünschte Alternative zu den damals herrschenden Ideologien gefunden zu haben glaubte.

Er gründete in den dreißiger Jahren zwei Dörfer „Celek" (Die Kuh) und „Cehennem" (Die Hölle), um eine sozialistische Miniwelt zu schaffen, in der statt Ausbeutung und Unterdrückung Friede und Harmonie herrschen sollten. Als es jedoch um Rechte und Pflichten, Ämter und Funktionen ging, waren die Beteiligten, trotz aller Bemühungen und Beschwichtigung Cigerxwins, dieselben rohen Bauern wie vorher. Keiner wollte in irgendeiner Weise kleiner als sein Nachbar sein oder weniger haben als dieser. Der Versuch, eine Art utopischen Sozialismus zu verwirklichen, endete für Cigerxwin mit einer neun Enttäuschung; er mußte sein Unternehmen aufgeben. Die Agas und ihre Anhänger verspotteten ihn und seine Ideen und versuchten, ihn aus der Gesellschaft auszuschließen, zu isolieren. Geduldig und weitblickend betrachtete cigerxwin das Scheitern seines Projektes jedoch als neue Lebenserfahrung für sich.

1937 gründete Cigerxwin zusammen mit einigen Kameraden einen Klub in Amude (Syrisch-Kurdistan), in dem kurdische Literatur, Sprache und Folklore gepflegt wurden. Dieser Klub gewann, vor allem durch Marschlieder und andere Aktivitäten kurdischer Jugendlicher in der Öffentlichkeit, die Sympathie der Bevölkerung....

Im Jahre 1946 trat er der kurdischen Nationalbewegung „Hoybun" (Unabhängigkeit) bei. Diese war 1927 infolge der Niederschlagung des bereits erwähnten Aufstandes von 1925 als Sammelbewegung aus damals existierenden Organisationen, traditionell einflußreichen Persönlichkeiten, Offizieren und Intellektuellen in Nordkurdistan gegründet worden, um die Organisierung des Bewaffneten Widerstandes zu übernehmen sowie um den politischen

Kampf zu leiten...

Im Jahre 1949 fing er an, mit der syrischen kommunistischen Partei zusammenzuarbeiten. In Kamischli wurde er Vorsitzender der Friedenskomitees.

Wegen seiner Zugehörigkeit zu dieser Partei schuf er sich neue mächtige Feinde. Während ihm kurdische Feudalherren Heimatverrat vorwarfen, bezeichneten ihn religiöse Fanatiker als ungläubigen Menschen.

Seitens arabischer Nationalisten und Chauvinisten wurde er in doppelter Weise unterdrückt, einerseits als Kurde, andererseits nun auch Kommunist. Er wurde verfolgt, verhaftet und gefoltert. Niemand war jedoch in der Lage, seine steigende Popularität aufzuhalten, denn Cigerxwins Stimme erreichte immer mehr Menschen, auf die seine Gedichte wie einem sicheren Wahlsieg Cigerxwin rechnete.

Die Zusammenarbeit mit den syrischen Kommunisten brachte Cigerxwin wieder eine neue Enttäuschung. Während Cigerxwin und andere kurdische Kommunisten der kurdischen Frage eine große Bedeutung beimaßen, existierte dieses Problem für die kommunistische Partei so gut wie gar nicht. 1957 verließ er diese Partei, nachdem er am eigenen Leibe erfahren hatte, daß nicht alles Gold ist, was glänzt.

Nach seinem Austritt aus der syrischen kommunistischen Partei gründete Cigerxwin zusammen mit einigen Freunden eine eigene Organisation mit Namen „Azadi" (Freiheit).

Im Jahre 1958 vereinigte sich „Azadi" mit der 1957 gegründeten kurdischen demokratischen Partei in Syrien. Im Jahr dieser Vereinigung wurde im Irak das Königreich abgeschafft und die Republik ausgerufen. Diese Republik proklamierte offiziell zum ersten Mal in der Geschichte des Iraks die Gleichberechtigung der Araber, Kurden und anderer Minderheiten. Infolge dieser Entwicklungen schickte die kurdische demokratische Partei in Syrien Cigerxwin 1959 nach Bagdad, damit er an der dortigen Universität kurdische Sprache und Literatur unterrichte. Als sich jedoch die Beziehungen zwischen der irakischen Regierungen und den Kurden verschlechterten und Kampfhandlungen in Kurdistan begannen, mußte auch Cigerxwin den Irak verlassen und nach Syrien zurückkehren.

Mitte der sechziger Jahre kam es in der kurdischen demokratischen Partei in Syrien zu einer Spaltung und zur Entstehung von zwei Flügeln, die dann autonom nebeneinander existierten. Ein Flügel nannte sich Linke Kurdische Demokratische Partei in Syrien und gruppierte sich um eine bekannte kurdische Persönlichkeit, Osman Sabri. Die Stammpartei blieb bei der alten Bezeichnung und wählte 1967 Cigerxwin in ihr Zentralkomitee, dem er dann bis an sein Lebensende angehörte.

1969 ging Cigerxwin für ungefähr ein Jahr nach Irakisch-Kurdistan, das damals in kurdischer Hand war. Dann kehrte er wieder nach Syrien zurück, das er allerdings 1973 wegen Unterdrückung und Verfolgungen seitens syrischer Behörden erneut verließ. Dieses Mal ging er nach Beirut (Libanon). Als 1975 im Libanon der Bürgerkrieg ausbrach, kehrte wieder nach Syrien zurück.

Sechsundsiebzig Jahre alt, beschloß Cigerxwin 1979, nach Schweden ins Exil zu gehen. Dort verbrachte er fünf Jahre voller Aktivitäten, bevor er am 22. Oktober 1984 in Stockholm verstarb.

Die Werke Cigerxwins

1-Diwana mın Derde millete (Mein Di-

wan ist das Leiden des Volkes), 1945 in Damaskus

2-Cim û Gulperi (Djim und Gulperi), 1947 in Damaskus

3-Sewra Azadi (Freiheitsrevolution), 1954 in Damaskus.

4-Reşoyê Dare (Reschoje Dare), Erzählung, 1956 in Damaskus

5-Gotinên Peşiyan (Sprichwörter und Weisheiten), 1957 in Damaskus

6-Awa û Destura Zimanê Kurdi (Art und Grammatik der Kurdischen Sprache), 1961 in Bagdad

7-Ferhanga Kurdi (Das Kurdische Wörterbuch), 1952 in Bagdad

8-Kime ez (wer bin ich?), 1973 in Beirut(Libanon)

9-Salar û Midya, 1973 in Beirut

10-Ronak, 1980 in Stockholm

11-Zend-Avista, 1981 Stockhol

12-Sefaq (Morgenröte), 1982 in Stockholm

13-Hevi (Hoffnung), 1983 in Stockholm

14-Tarixa Kurdistan I (Geschichte Kurdistans, Band I), 1985 in Stockholm

15-Gulistan (Rosengarten),

Außer denen gibt es zahlreiche Werke Cigerxwins, die noch nicht veröffentlicht worden sind.

Dieser Text wurde von dem Buch unter den Titel "Der Kurdische Dichter CIGERXWIN", Gundi, 1987 Köln, KOMKAR PUBLIKATIONEN entnommen

MEIN FREUND, WIRF DICH NICHT FORT

Mein Freund wirf dich nicht fort, ein Leben mit dem Feind
ist kurz
Die Hand in der Hand der Feinde, sei es auch eine kurdische,
ist feindlich
Der Feind hat viele Völker mit solchen Tricks unter seine
Stiefel bekommen.
Hat er uns nicht auf diese Wiese weithin getötet
Behaltet eure Sache immer im Auge, fallt nicht auf
Versprechungen der Feinde herein
Ein Leben unter der Herrschaft des Feindes, auch wenn es
sehr wäre, ist wie Tod

(...)

Aus dem 2. Diwan, S. 29

www.arsivakurdi.org

1998 yılında kuruluşunun 10. yılını kutlayan KOMCIWAN, kurulduğundan bu yana ilkeli bir anlayışı, mücadeleci bir çizgiyi benimseyen, Avrupa genelinde devamlı bir gelişme deviniminde olan bir göçmen gençlik örgütü olarak, başarılı geçirilen süreç içerisinde, Kürdistanlı gençliğin sorunlarına yaklaşım tarzı, sorunlara bakışı, ele alış tarzı, Almanya'daki gençlik sorunları ve çözüm önerilerini içeren bir tanıtım broşürü yayınladı.

Bu bröşürün tam metnini sizlere yayınlıyoruz. Bu konudaki eleştirilerinizi, gördüğünüz eksikleri, görüş ve önerilerinizi KOMCIWAN Merkezine ya da dergimize iletebilirsiniz.

İÇİNDEKİLER

1. Kuruluş Süreci

2. Başlıca Çalışma Alanları

2.1. *Almanya'ya Yönelik Çalışmalarımız:*

2.1.1. *Bulunduğumuz toplumda Uyum (Entegrasyon) sorununa çözüm bulmada yardımcı olmak*

2.1.2. *Kürt Dili ve Kültürünün Geliştirilmesi*

2.1.3. *Kürt Gençlerinin Özel ve Genel Sorunları*

2.1.4. *Eğitim ve Dinlenme*

2.1.5. *Yayın*

2.2. *Kürdistan'a Yönelik Çalışmalar*

2.2.1. *Kürt Ulusal Mücadelesine Uluslararası Dayanışma ve Destek Sağlama*

2.2.2. *Kürt Ulusal Mücadelesi ve Kurumlarıyla Doğrudan Dayanışma*

3. Genel Düşüncelerimiz

4. Örgütten Yansımalar

1. Kuruluş Süreci

Ülkemizdeki ekonomik durumun pek içaçıcı olmamasından dolayı, birçok insanımız -halende güncelliğini belirli ölçülerde koruyan- o dönemin özgün tanımlamasıyla misafir işçi olarak Almanya'ya gelmişlerdi. Sözleşmeli olarak belirli bir süre için Almanya'ya gelenler bir kaç yıl çalışıp, bir miktar para biriktirdikten sonra geri dönmeyi düşlerlerken, ailelerini de getirttiler. Bu ülkeye bütünüyle yabancı olan bu kuşaktan sonra ikinci kuşakta geldi. Şu an da iki kültür arasında bocalayan üçüncü kuşakla beraber yaşıyoruz.

Ayrıca 12 Eylül 1980 tarihinde ülkeye bir karabasan gibi çullanan darbe birçok gencimizin başta Almanya olmak üzere yurt dışına çıkmasına, burada aktıf olarak politik yaşama katkıda bulunan birçoğunun burada kalmasına neden oldu. Buda Almanya'daki Kürdistanlı Gençlik sayısında büyük bir artışa yolaçtı.

Gerek çocuk yaşta gelen gerekse de burada doğup burada yetişen çocuklar bir yandan buraya uyum sağlamaya çalışırken, diğer yandan da ülkelerindeki

gelişmelere duyarlılıklarını daha yaşama geçirmeye çalışıyorlardı. Her iki somut durum ise gençlerin kendilerini ifade edebilecekleri demokratik bir gençlik hareketini dayatmıştır.

Kürdistan Gençliğinin gereksinim duyduğu Ulusal-demokratik Göçmen Gençlik Örgütlenmesi'ni yaratabilmek için Almanya'nın çeşitli kentlerinden gelen gençler biraraya gelip, uzun bir hazırlık çalışması sonunda 1988'de Bremen'de KOMCIWAN'ı (Kürdistanlı Gençlik Dernekleri Birliği) kurdular.

2. Başlıca Çalışma Alanları

Kürdistan Gençlik Dernekleri Birliği - KOMCIWAN politikalarında Almanya ve Kürdistan'a yönelik çalışmalar olmak üzere iki alanı temel olarak belirlemiştir.

2.1. *Almanya'ya Yönelik Çalışmalarımız:*

2.1.1. *Bulunduğumuz toplumda Uyum (Entegrasyon)sorununa çözüm bulmada yardımcı olmak*

Federal Almanya Cumhuriyeti hukuksal (de jura) olarak göçmen ülkesi olmamasına karşın, gerçekte (de facto) bir göçmen ülkesidir. Burada yaşayan bütün göçmenlerin belirli alanlarda sorunlarını karşılamak için kurum ve kuruluşlar yaratılmıştır. Kendi geldikleri ülkenin resmi kurumları dışında, Almanya'nın kendi idari örgütlenmesinin sunduğu birçok olanak vardır. Başlıca sosyal yardım kuruluşları olan Caritas, Diakonie, AWO gibi kurumlar belirli ülkelerden gelen işçiler için kendi dillerinde sosyal danışmanlık olanakları sunmuşsa da, Kürtlere bu olanak sağlanmamıştır. Bunun nedeni ise, diğer yabancı gruplardan ayrı olarak Kürt ulusunun „ayrı bir halk" olarak tanınmasıdır.

Bizlerin uyum süreci içine gerektiği gibi çekilmememizin temelinde yatan bu tanınma henüz gerçekleşmediği için, Kürt Danışma Merkezleri gibi psikolojik, sosyal ve hukuksal sorunlarımızın çözümü „Türk-Danış" gibi devlet kumandalı kurumlara havale edilmiştir. Kürtlerin kendilerini burada yeterince ifade edemedikleri gibi, buralarda gerekli yardımda da bulunulmuyor.

Bundan dolayıdır ki Kürtlerin kendi yaratmış oldukları dernekler, bir yandan politik işleve sahipken, diğer yandan da bu sosyal işlevi görmek zorunda kalmışlardır.

KOMCIWAN bu anlamda toplumsal uyuma katkıda bulunmak için gerekli olanakları sunmaya çalışır, veya gerekli olanakların bulunmasi doğrultusunda yardımcı olur, yol gösterir.

Kendi başına bir halk olarak tanınmadığımız için, bir bütün olarak 500.000 Kürt göçmen halen Türk, Arap veya Fars sayılmaktadır. Diğer gençler iki kültür arasında bocalarken, Kürt gençliği üç ayrı kültürün (Kürt, Alman ve egemen ulus kültürü -Türk, Arap veya Fars kültürü) arasında bocalamaktadır.

Bizler bulunduğumuz toplumda uyumlu bireyler olmak istiyorsak, bu asimilasyona hazır olduğumuz anlamına gelmemelidir. Bu nedenle uç noktalar olan Asimilasyon ve Izolasyon'un dışında ve onlarla karıştırılmaması gereken Entegrasyon'a yönelik politikalar belirlenmelidir. Dünya kültürlerin hiçbirini redetmeden, her kültürdeki iyi yönlerin gençlerimiz tarafından seçilmesinden yanayız. Yaşadığımız çok kültürlü - çokuluslu toplumdaki bütün halklarla eşitlik temelinde birarada yaşamak, bunlar

arasındaki hoşgörü ve dostluk duygularını pekiştirmek, çevrenin korunması ve dünya barışı konusunda sağlıklı düşünen bir kuşağın yetişmesine katkıda bulunmak KOMCIWAN'ın başlıca hedeflerindendir.

Bulunduğumuz ülkenin politik sorunlarıyla da yakından ilgilenilmelidir. Bizler bu toplumda yaşıyoruz, bu toplumda olup, bitenlerin sonuçlarını çok yakından hissetmekteyiz.

Başta yabancıların seçme ve seçilme hakkı için olmak üzere, ırkçılığa ve ayrımcılığa karşı diğer demokratik örgütlerle iş ve eylem birliği gerçekleştirilmelidir.

2.1.2. *Kürt Dili ve Kültürünün Geliştirilmesi*

Kendi dilimiz ve kültürümüzün yasaklı olması, onların yok edilmeye çalışılması, bunların gelişimi için gerekli olanakların bulunmamasından dolayı bunun kendi olanaklarımızla yaşama geçirilmesi gerekmektedir.

KOMCIWAN Başta Kürt dili ve Kültürü'nün geliştirilmesi ve yaygınlaştırılması için

- ***Kurslar***
- ***Seminerler***
- ***Yarışmalar***
- ***Yayın***

gibi alanlarda çalışmalar yürütür.

2.1.3. *Kürt Gençlerinin Özel ve Genel Sorunları*

Gerek çocuk denecek yaşta, anne-babasından ayrı olmak zorunda kalanlar, gereksede diğer mülteci gençlik Almanya'da alabildiğine zor durumda yaşamaktadırlar. KOMCIWAN bunları bir bütün olarak ilgilendiren konular ve tek tek herbirinin karşılaşabileceği sorunlarla yakından ilgilenir, çözümü konusunda yardımcı olmaya çalışır. Bunlar arasında okul, mesleki eğitim, barınma, ailevi, psikolojik ve hukuksal sorunlar sayılabilir.

Son dönemde yaşama geçirmeye çalıştığımız eylemlerin başında Zorunlu Paralı Askerlik konusu gelmektedir. KOMCIWAN buradaki Kürt ve Türk gençlerin böylesi bir zorlamaya tabi tutulmasına karşıdır. Bunun üç temel gerekçesi vardır;

· Almanya'da yükselen işsizlikten öncelikle yabancı gençlik etkilenmektedir. Bu durumda gençlerin zorunlu olarak 10.000 DM'yi bulması alabildiğine güçtür, aynı zamanda anlamsızdır.

· Askerlik Hizmetini redetme, yaygın kullanış biçimiyle Vicdani Redcilik uluslarası hukuk normlarınca tanınmış bir haktır. Kürt ve Türk gençleride bu haktan yararlanmalıdır.

Bizler ne uzun bir zamandan beri ülkemizde devam eden savaşın mali anlamda desteklenmesini, ne de militarist çarkın bir parçası olmak istiyoruz.

Bu alanda sürdürdüğümüz kampanya başta DFG-VK (Alman Barış Örgütü-Savaş Karşıtları Birliği) olmak üzere birçok demokratik kuruluşla eylem birliği içindeyiz.

2.1.4. *Eğitim ve Dinlenme*

Gençlerin boş zamanlarını değerlendirmesini, onların eğitim ve dinlenmelerini, Kürt ve diğer uluslardan gençlerle tanışmalarını sağlamak için her yıl yaz kampları düzenlenmektedir. Son yıllarda ise bunların sayısı Kış ve Sonbahar kamplarıyla dahada artış göstermiştir.

Yaz kamplarımızda bir yandan sosyal ve siyasal alanlarda eğitim verirken, diğer yandan da gençlere belirli alanlarda beceriler sağlamaya çalışırız, bunun ya-

nında onlara dinlenme olanağı sunulmaktadır.

Gençlerin kendilerini çok yönlü geliştirebilmeleri için eğitim seminerleri sadece yaz kamplarında değil herbir dernekte ilgilenenlere sunulmaktadır.

2.1.5. *Yayın*

KOMCIWAN gerek örgütün gerekse de gençlerin kendilerini ifade edebileceği, sorunların geniş bir perspektifle tartışılabileceği bir platform görevi de gören Merkezi Yayın Organı olan „Kine Em" 'i sürekli daha düzenli ve daha kaliteli olarak çıkarma çabasındadır. Gerekli durumlarda bildiri ve bültenler çıkarıp, kitlelere kendi düşüncelerini yansıtır.

2.2. Kürdistan'a Yönelik Çalışmalar

2.2.1. *Kürt Ulusal Mücadelesine Uluslararası Dayanışma ve Destek Sağlama*

Yurtdışında yaşıyor olsak dahi, Kürdistanda yıllardan beri süren kirli savaşı, halkımızın gaspedilen haklarını, haklarımızın kazanılması için verilen mücadeleden, etkilenmemek olanaksızdır. Herbirimiz ya ülkede doğrudan bu sorunları yaşamıştır yada yakınlarımız bunun acısını her geçen gün daha acımasızca yaşamaktadır. Bu ise bizim duyarsız kalmamızı olanaksızlaştırmaktadır.

Gerek buradaki politik çevrelerde, gerekse de ilişkide olduğumuz Demokratik Kitle Örgütlerinde Kürt halkının haklı mücadelesinin dile getirilmesi, ona yandaş bulunması, Sömürgeci rejimin teşhir edilmesi, bu konuda belirli bir kamuoyu yaratılması KOMCIWAN'ın başlıca görevleri arasındadır.

Bu ülkeye delegasyonlar göndermek biçiminde olacağı gibi, ziyaretçilerin önceden bilgilendirilmesi, onların tek yönlü bilgilendirilmesini engellemek biçimin-

KOMCIWAN'ın her yıl düzenlediği eğitim kamplarından birine katılan gençlerden bir bölümü

de de olabilir.

Ülkede bir vahşet yaşanmaktadır ve bu vahşet veya önemli olaylar bizim dışımızda gündemimize girmektedir. Bu durumlarda ani eylemliklerle bunlar teşhir edilebilir,düşüncelerimiz kamuoyuna sunulabilinir, resmi düzeyde protestolar sağlanabilinir.

2.2.2. *Kürt Ulusal Mücadelesi ve Kurumlarıyla Doğrudan Dayanışma*

Ülkede yükselen ulusal-demokratik mücadelenin demokratik araçları olan kurumlar yurt dışında yaşayan bizlerin desteğine gereksinim duymaktadır. Gerek maddi, gerekse de manevi destek onların yaşam savaşında önemli bir yere sahiptir. En son düzenlediğimiz „Şevên Stranên Azadi" geceleri bunun en somut örnekleridir.

Ayrıca zor koşullarda yaşayabilme mücadelesi veren Kürt basını ile tanıtım, dağıtım ve yazı alanında dayanışmada bulunmaktayız.

Önümüzdeki dönem için hedeflediğimiz „Gençlik Değişimi Projesi" bir yandan burdaki gençliğe, diğer yandan da ülkedeki gençliğe yararlı olacaktır. Bu projede gençlerin nitelikli eleman olmaları sağlanabilinir. Karşolıklı olarak gençler birbirlerini daha yakından tanıyacak, birbirlerini daha iyi anlayacaktır. Böylelikle yurt dışından ülkeye doğru bir köprü oluşturulacaktır. Ör.:Yoğunlaştırılmış Dil Kursları, Fotoğraf Kursları vb.

3. Genel düşüncelerimiz:

KOMCIWAN kendi çalışmalarında demokratik yol ve yöntemleri kullanır, şiddeti tamamen dıştalar. Irk, dil, cinsiyet, din-mezhep, vatandaşlık ve diğer alanlardaki ayrımcılğa karşı çıkar.

Kürdistan ulusal sorunun Türkiye demokrasi sorunu ile sıkı bir ilişkisi olduğu düşüncesindeyiz. Bu anlamda „Türkiye'ye Demokrasi, Kürdistan'a Özgürlük" yaklaşımını gerçekçi buluyoruz. Sorun politik bir sorun olduğu için çözümde barışçıl-politik bir çözüm olacaktır ve bu her iki ulusada yararlı olacacaktır. Daha fazla kan dökülmemesi, ülke kaynaklarının daha fazla heder edilmemesi, ekmeğimizin bombaya dönüştürülmemesi için, daha huzurlu ve müreffeh bir toplum için barış ortamının sağlanması gerekir. Ancak barış ortamında, düşünce ve örgütlenme özgürlüğünün varolduğu bir yerde hertürlü çözüm önerisi tartışılabilinir ve ancak gönüllülük temelinde eşit iki ayrı cumhuriyetten oluşacak bir federasyon, çokuluslu ve çokkültürlü bir toplum için uygun çözüm önerisidir. Ayrıca hantallaşmış, toplum gerçekliğine aykırı olan merkezi (üniter) devlet anlayışından çok daha fazla demokratik olduğu ise tartışma götürmez bir gerçekliktir.

4. Örgütten Yansımalar

4.1. *Derneklerimiz*

Federal Almanya'da Münih, Nürnberg, Stuttgart, Mannheim, Dortmund, Bielefeld, Wuppertal, Köln, Leverkusen, Leer, Bremen, Hamburg ve Berlin kentlerinde derneklerimiz faaliyette olduğu gibi, birçok kenttede komite ve çalışma gruplarımız bulunmaktadır.

Hollanda'da Den Haag ve Fransa'da Paris kentlerinde derneklerimiz bulunmakta olup, Kopenhag, Stockholm, Lozan ve Viyana'da çalışma gruplarımız faaliyetlerini yürütmektedirler.

KOMCIWAN

KOMCIWAN YAZ KAMPI

21-31 temuz tarihleri arasında Recklinghausen kentine bağlı Oer Erkenschwik´de bulunan Salvador Allende Haus´da yapılan yaz kampına toplam 35 arkadaşımız katıldı. Ağırlıklı olarak Almanya´daki birimlerden katılımın olduğu kampa, Fransa ve İsveç´ten de arkadaşlar katıldılar.

21 Temmuz-31 Temmuz tarihleri arasında gerçekleştirilen bu kampta, çeşitli konularda yapılan eğitim çalışmalarının yanısıra, arkadaşların birbirleriyle kaynaşmalarını sağlamak amacıyla, çeşitli eğlence ve yarışma programları düzenlendi.

KOMKAR, KOMJIN ve KOMCIWAN´ın tanıtımı ve birbirleriyle ilişkilerinin tartışıldığı bir toplantıda, arkadaşların sordukları ya da anlayamadıkları konulara yanıtlar verildi. Kampta ayrıca, „*Kadın Sorunu*" adı altında bir seminer yapıldı. KOMJIN merkez yöneticilerinden bir bayanın sunduğu seminerde, kadın sorunu anlatıldı ve sorunun boyutları hakkında tartışmalar yapıldı.

Araştırmacı-Yazar Mehmet Bayrak´ın sunduğu, özellikle 19. Yüzyılın başlarındaki Kürt örgütlenmeleri ve o dönemde gelişen olayların anlatıldığı, „*Yakın dönem Kürdistan tarihi*" konulu seminerin ardından; „*haber ve yazı yazma*", „*fotoğrafçılık*", „*şiir ve güzel okuma*", „*Diksiyon ve ikna yöntemi (Rhetorik)*" ile „*iknaya yönelik iki grubun tartışması*" konularında eğitim çalışmaları yapıldı. Gazeteci Ziya Laçın´in sunduğu „*günümüz dünyası (globaleşme, bilgi toplumu, yeni ekonomik ve siyasi şekillenmeler, yeni dünya düzeni) ve demokrasi kültürü*" konulu seminerle devam eden kampda, ayrıca PSK´den bir temsilcinin konuşmacı olarak katıldığı, „*Kürt sorununun bugünkü boyutu, olası çözüm yöntemleri ve PSK*" konulu bir seminer düzenlendi. Seminerde, PSK temsilcisi yoğun olarak partilerinin Kürt sorununun çözümü konusundaki görüşlerine, mevcut Kürt partileri arasındaki diyaloğa ve legal ve illegal partiler arasındaki farklılığa değindi ve bu konular ile ilgili olarak sorulan soruları yanıtladı.

„*İltica gerekçesi olarak **'vicdani redcilik'** ve uygulanmasından örnekler*" seminerinin verildiği kampın sekizinci gününde; Türkiye ve Almanya´daki vicdani redçiliğin ulaştığı boyut, bunun nedenleri ve her iki ülkeden konu ile ilgili örnekler verildi. Özellikle askerlik hizmeti yapmamış olan arkadaşlar, sordukları sorular ile konuya ilgilerini belli ederken; konuyla ilgili olarak KOMCIWAN´ın geçtiğimiz yıl Almanya´nın çeşikli yerlerinde düzenlediği, „*Savaşa hayır, barış hemen şimdi*" adlı bilgilendirme ve destekleme gecelerinin, tekrar yoğun olarak düzenlenmesini istediler.

KOMCIWAN Genel Yönetim Kurulu adına bir temsilcinin katıldığı ve KOMCIWAN´ı ve çalışmalarını anlattığı, „*KOMCIWAN tanıtım broşörü ve örgütün önümüzdeki dönem eylemlilikleri*" adlı toplantı ile devam eden kampta; önceden hazırlanan tanıtım broşörü okundu; gençlerin bu konuda önerileri istendi ve önümüzdeki dönem çalışmaları tartışıldı. Yüzme, futbol, basketbol, masa tenisi ve bilardo gibi sportif etkinlikler ile bilgi, yetenek yarışmaları ve grup oyunlarının sık sık düzenlendiği kamp 31 Temmuz cuma günü sona erdi.

Ecevit Özcan

KOMCIWAN DELEGELER KURULU VE SONBAHAR KAMPI

Yaz kampının yapılmış olduğu Salvador Allende Haus'da 10-17 Ekim tarihleri arasında yapılan sonbahar kampına çoğunluğu Nordrhein-Westfalen eyaletinden olmak üzere 20 arkadaş katıldı.

İlk iki günde delegeler kurulunun yapılmasıyla başlayan kamp, çeşitli konularda eğitim seminerleri, tartışmalar ve kaynaşma amaçlı eğlencelerle devam etti.

10-11 Ekim tarihlerinde yapılan delegeler kuruluna Köln, Wuppertal, Hamburg, Stuttgart, Mannheim, Dortmund, Bielefeld birimleriyle birlikte Duisburg ve Hagen komitelerinden delegeler de katıldı. Delegeler kurulunda, geçen dönem yapılan çalışmalar değerlendirildi ve ağırlıklı olarak önümüzdeki dönem yapılacak çalışmalar üzerinde duruldu. Bunun sonucunda tüm Almanya çapında yedi gece yapılması kararına varıldı. Ayrıca Merkezi yayın organı Kine Em'in sorunları ve geliştirilmesi yönünde tartışmalar yapıldı.

Kamp programı, pazartesi günü *„Haber ve Yazı Yazma"* konulu seminerle başladı. Ama ağırlıklı olarak bu kampta gençlik ve gençliğin sorunları ve sağlıklı entegrasyon üzerinde duruldu. Düsseldorf MASSKS-NRW'den seminerci olarak katılan bayan Nejla Bıçakoğlu-Murzik yabancı gençliğin entegrasyonu üzerindeki bakanlığın düşüncelerini ve buna yönelik çalışmalarından söz etti. Daha sonra kampa katılan arkadaşların sorularını yanıtladı. PSK'den bir temsilcinin katıldığı seminerde ise daha çok demokratik kitle örgütlerinin yapı ve işlevleri üzerinde duruldu. PSK'nin demokratik kitle örgütlerine bakış açısı anlatıldı. Arkadaşların kendilerinin hazırlayıp sunduğu *„Diyalektik ve tarihsel materyalizmin gelişimi"* konulu seminerin ardından, kamp, Gazeteci-Yazar Metin Gür'ün *„Gençliğin Uyuşturucu Eğilimi ve Kriminalizasyonu"* ve *„Şeriat ve Refah"* konulu seminerleriyle son buldu. Bunların dışında kamp boyunca katılımcıların birbirleriyle kaynaşmaları amacıyla, bilgi yarışmaları, masa tenisi ve bilardo turnuvaları ve film gösterimleri yapıldı. En son olarak bir veda gecesi düzenlenerek kamp sona erdirildi.

Serkan Demirsoy

STUTTGART-KOMCIWAN 4. OLAĞAN KONGRESİNİ GERÇEKLEŞTİRDİ

Stuttgart-KOMCIWAN 25 Ekim'de 4. Olağan kongresini gerçekleştirdi. Coşkulu ve geniş bir kitlenin katıldığı kongreye Stuttgart-KOMKAR'dan da bir temsilci katıldı.

Divan seçiminin ardından, Kürdistan ve devrim şehitleri adına saygı duruşu yapıldı. Daha sonra daha önceki yönetimden bir arkadaş, kendi dönemlerinde yaptıkları çalışmaları anlattı ve gençlerin üzerlerine düşen görevleri yaptığını bundan sonra da kararlı bir şekilde yapacaklarını belirtti. Bu yapılan çalışmaların tartışılmasının ardından, eski yönetim aklandı. Daha sonra yeni yönetim seçimleri yapıldı. Kongrenin son bölümünde söz alan konuşmacılar, yeni yönetime başarılar dileyerek, öneri ve dileklerini açıkladılar. Daha çok ülkedeki mücadeleye destek olunması için dayanışma gecelerinin yapılmasını isteyen konuşmacılar, aynı zamanda Kine Em'e yazılarla katkı sunulmasını ve satışların yükseltilmesi için daha çok çaba gösterilmesini istediler.

Behçet Ali Torun

YALANA DAYALI SİSTEM

Çok değil, yoğun olarak bundan bir yıl önce Kürdistan´da köy boşaltma olayları devlet tarafından kabul edilmiyor, resmi ağızla böyle bir olayın olmadığını, olsa da bunun PKK zoruyla boşalmış olabileceğini ileri sürülüyordu. İlk kez bir yıl kadar önce, televizyonda hükümet sözcüsü Yıldırım Aktuna, bu durumu kısmen de olsa kabul etmek zorunda kalmış ve 2 binin üzerinde köyün yakılma ya da güvenlik nedeniyle boşaltıldığını ve köylülerin de göç etmek zorunda kaldığını açıklamıştı. Daha doğrusu siyasi yetkililerin, emirlerindeki bürokratların ellerine tutuşturdukları yalan yanlış ve maksatlı bilgileri gerçek diye kamuoyuna sunmaktan geri kalmıyorlar.

Gerçektende yalan, devletin resmi politikası haline getirilmiş durumda. Bürokrasi çevirdiği dolaplar, yolsuzluklar, yasadışılıklar, adaletsizlikler ve halka karşı uygulanan şiddet ve hatta cinayetler ortaya çıkmasın diye sürekli yalan söylüyor. Bunun herkes farkında ve devletin söylediği sözlerin, yaptığı açıklamaların vatandaş nezdinde hiçbir değeri bulunmuyor. Örneğin; yıllardır Kürdistan´daki savaşla ilgili olarak resmi otoritelerin yaptığı açıklamaların tümü yalan dolan. Gün geçtikçe de devam ediyor. Bazen trajik, bazen komik, bazen trajikomik, bazılarına ağlasak mı, gülsek mi karar veremiyoruz.

Sorgulamada kendini tüfeği ile intihar eden şüpheliler, kendini asanlar, karakol binalarından aşağıya atlayarak intihar eden sanıklar(!), her yıl işkence nedeniyle ölen, sakat kalan yüzlerce kişi. Türkiye´de işkence olmadığını iddia eden yetkililer, buna karşılık devletin resmi Adli Tıbbı´nın raporu ile işkence tedavi merkezlerine her yıl başvuran binin üzerinde işkence mağduru... İşkence bireysel hatalardan ibaret deyip, işkence yapan kan emicilerine karşı hiçbir işlem yapmayarak destek veren ve işkencenin böylece sistematik hale gelmesini sağlayan polis şefleri. Her zaman olduğu gibi yalana sığınarak, kayıplarla, gözaltındaki ölüm olaylarıyla ilgili olarak „bizim kayıtlarımızda yok" deyip işin içinden sıyrılacaklarını sanıyorlar. Sanki herhangi bir kaydın olmaması, bir kişinin gözaltına alınmasına, yakalanmasına engelmiş gibi.

Örneğin gözaltında kaybedilenlerden Hasan Ocak olayı. Polis gözaltına alındığı iddia edildi fakat resmi kayıtlara göre böyle bir olay yoktur. Ama hayır, böyle bir olay su yüzüne çıktı ve yine yetkililer yalan söylüyordu. Çünkü bulgular ve bazı tanıklıklar Hasan Ocak´ın polis tarafından götürüldüğü yönündeydi. Öbür taraftan bir iddiaya göre, itirafçı katiller cezaevlerinden çıkartılıp cinayet işlettiriliyor, sonra tekrar cezaevine geri götürülüyorlardı. Ve her Cumartesi, çocukları kaybettirildiği için Galatasaray Lisesi´nin önünde biraraya gelen yaşlı annelerin çığlığı bu kadar açıkken, *„gözaltı kayıtlarında adı yok"* demek, yalanın üzerine tüy dikmek oluyor.

Artık yalana ve inkara dayalı politikalara son verilip, insan haklarının ve barışın yolunun açılması gerekir ki, bu kaos ortamından kurtulabilinsin. Öte yandan bu kaosun ve yalana dayalı politikaların ortadan kalkması için, tüm devrimci ve demokrat birey ve örgütlere büyük görevler düşüyor. Bunun da bir tek yolu vardır. O da birlik olup, demokrasi ve barış cephesini oluşturmaktır.

Gökhan Sezgin-Dortmund

75. YIL DÖNÜMÜMÜZ(!) KUTLU OLSUN

Türkiye Cumhuriyeti kuruluşunun 75. yılını büyük bir coşku ve gururla kutluyor. Birkaç milletten meydana getirdiği devletin halen ayakta olduğuna kendilerini inandırmak için herhalde.

Düşünüyorum da neden 100. yıl değil de 75. yıl. Acaba 100. yılı kutlayamama korkularından mı? Günlerdir Ata'nın mezarı ziyaretçilerle dolup taşıyor. Sivil ve askeri toplum kendilerine yakışır kutlamaları yaparken, dünyanın en uzun bayrağını da yapmayı ihmal etmediler. Galiba bunları yapmaya da ihtiyaçları var.

Geçenlerde Hitler dönemine ait bir belgesel filmi izlerken, çok önemli bir nokta özellikle dikkatimi çekti. Hitler, yahudileri katletmeye karar verdiği günlerde ülkede sürekli eğlenceler düzenlermiş. Bir taraftan insanlar katledilirken, öte yandan eğlenceler düzenlenerek, halkın gerçeklerin farkına varmamaları sağlanmıştı. Bu gün Türkiye'de de buna benzer örnekler sık sık tekrarlanıyor. Gerçi geşmişinde de aynı anlayış vardı.

Bazı insanlar TC'nin 75. Yıl dönümünü gururla(!) kutlarken, bazılarının da bu devlette kimlik kavgası, demokrasi, özgürlük vb... sorunlarla içleri kan ağlayarak geçirmesi ya da kutlamaya zorlanması ortaya tezat bir durumu koymuyor mu?

Türkiye Cumhuriyeti, dimdik ayakta olan bir devlet olmaktan çok, can çekişir bir durumda olduğuna inanıyorum. TC, kuruluşunun temellerini sağlam atamadığı için, sosyo-ekonomik ve kültürel alanda çok büyük bir şekilde can çekişiyor. O'nun nasıl ve ne durumda olduğu zaten apaçık ortada. Acaba Türkiye Cumhuriyeti'nin tek sorunu kimlik kavgası mı? Yoksa „Her bataklık kendi yılanlarını yetiştirir" misali içinde yetiştirdiği onca yılan mı? Tabi yılanların kendilerini bir gün ısıracaklarını düşünmemişlerdir.

Cumhuriyet kadınları deniyor. Bunlar yalnızca birkaç öğretmen, doktor ve ya sanatçı kadınlar mı? Ya her gün dayak yiyen kadınlar, çocuklarının ardından ağlayan analar, para karşılığında satılan 13-14 yaşlarında kızlar ve ya sokaklarda etini ruhundan utanarak satan kadınlar bu cumhuriyetin kadınları değil mi?

Cumhuruyeti gururla mı yoksa utançla mı kutlamayı henüz karar vermemiş çocukları unutmamak gerekir. Eğitimin ve ekonominin bozukluğundan dolayı açlıktan, ilgisizlikten ve sevgisizlikten sokaklara düşen, insanları, hayatı daha tanımadan nefret etmiş çocuklar bu cumhuriyetin çocukları değil mi? Sanırım bunlar cumhuriyeti utançla kutladılar. Bunlar madalyonun ikinci yüzü.

Medyayı eskiden beri sürekli takip ettiğim için, Türk devletinin milliyetçilik ilkesi tartışılır duruma geldiğ zaman televizyonlarda hep aynı şarkı söylenir:

„Havasına, suyuna
taşına, toprağına
bin can feda olsun sana"

Bu şarkıyı dinlediğim ya da duyduğum zaman, daha çok savaşta vatanı için kendini feda etmiş insanlar gelir aklıma.

Nuran Taşçı

DAS WEINENDE KIND

In Istanbul laufen tausende nach Taksim
Zu der Kundgebung der nationalen Einheit
Es spricht dort der General Hakim
Über heldenhaften Soldaten und Verbundenheit

Von Separatismus und getöteten Terroristen
Vernichtete Natur und menschenleere Dörfer
Im Lande der aufständischen Kurden
Hurra, hoch lebe unser General, der Eroberer

Nun kommt der Dicke in zivil, voller Kalorien
Waltet und regiert das Land seit vierzig Jahren
Erzählt Märchen und Phrasen, verspricht Lügen
Von Ausrotten und mächtigen Kriegsmachinerien

Euphrat fließt unbändig und in voller Wut
Westlich verabschiedet sich traurig die Sonne
Ihre strahlen richten sich auf Spitze des Nemrut
Ehemals Reich der Commagene auf Süd-Ostterasse

Südlich Nemruts sind Weinbergen
Kultiviert von Männer und Frauen
Friedlich und gastfreundlich seit tausend Jahren,
Bis sie kamen und zu erobern versuchten

Am Hang des Nemrut
Neben Felsen und wild gewachsenen Disteln
Weint ein Kind in grausamer Armut
Ihre Augen in voller Tränen und schüchtern

Sie trägt ein langes und buntes Kleid
Nicht weit paar Meter von ihr entfernt
Liegt ihre Mutter, leblos und blutend
Es waren drei, sie gingen in ihren Uniformen

S.K -Dortmund

www.arsivakurdi.org

MÜLTECİ ÖZLEM

Akarsuyla yarışırcasına
süzülüp, gidiyor raylar
rayların üzerinde tren
trende herhangi birimiz
herhangi birimiz gibi bir yolcu
Ne düşünür bu yolcu?
Bir kaçış mı,
amaca koşar adımlar mı?

Yol boyunca insanların haritası
istasyonlar
iki büklüm yaşlı kadın
genç işçiler, öğrenciler
satılık gülücükler dağıtan aşifte fahişeler
purolu göbekliler
-tabiki 1. sınıf kompartman-
bir de yol boyunca tarlalar, sincaplar
Faşizm kalıntısı harabeler
dünyaya hükmedercesine kükreyen
vinçler, fabrikalar

Yaşam her şeye rağmen cıvıl cıvıl
yolculuk yeni bir şehre gebe
özgürlük ve tutsaklığın
güzellik ve çirkinliğin
sevda ve nefretin
birliktelik şehrine

o evleri yüksek şehirde
yüksekten bakarsın
insanlara ve çiçeklere
kokladığın çiçek bir nokta
daha dün seviştiğin kadın
hareket halinde küçük bir mekanizma

Ve sen,
o kalabalık şehirde
sevgiye, dost gülücüklere hasret
açık bırakırken kapını
kimseler duymaz
utangaçca söylediğin şarkıları
geceye sıkılan kurşunu
yere yığılıp kalan
gelecek sevdalılarının
ölümsüz ölüm çığlığını

Çetin Taşçı

DERSİM

Ve yine bir hazan mevsimi,
Sel sularına takılan düşlerim
Boz-kahverengi topraklara gömülü
Sararmış yaprakların
ağırçekim düşüşünde
sensin çekici olan DERSİM.

Yağmurlu günlerde
Cızlavetlerimizi bıraktık sana.
Korkularımız çığlıklarımıza,
çığlıklarımız göklere,
ve bereketli topraklarımız
sulara kapıldı.

Selin korkulu akışında,
Dere kenarında hazırlıksız bekleyenleri
çığlıklarıyla uyaran kuşların gürültüsünde
Ve sınırsız kapkara bulutlarda
arıyorum seni DERSİM

Hey gidi hey!..
Şimdi Nalê Karê yine bozbulanıktır,
fakat ne dere kenarlarında insanlar
ne de korkuları çığlıklaştıran kuşlar
yok artık.
Yine bereketli topraklarımız
sularla yitip gidiyor.
ateş çemberinden kurtulan
tek tük olsalar da
kurtuluşun tadını çıkarıyor
dardağan ve ceviz ağaçlarımız.

Bilent Özdemir

www.arsivakurdi.org

T.C. -Konsolos-
Muratoğlu Fikret Durukan'ı buraya davet.

BINGEHA ÇANDA KURDI

KILAM Û STRANÊN GELERÎ

STRANÊN GOVENDA

DEYŞTA MUŞÊ GİHA YE

Deyşta Muşê gihaye gulê buka mala bavê mın
Deyşta Muşê gihaye gulê keçık nayne qama me

Mın çını te badaye gulê buka mala bavê mın
Mın çını te badaye gulê keçık nayne qama me

Du gula navda paldaye gulê buka mala bavê mın
Du gula navda paldaye gulê keçık nayne qama me

Yek buke yek zavaye gulê buka mala bavê mın
Yek buke yek zavaye gulê keçık nayne qama me

Deyşta Muşê pivaze gulê buka mala bavê mın
Deyşta Muşê pivaze gulê keçık nayne qama me

Pivaza gırti saze gulê buka mala bavê mın
Pivaza gırti saze gulê keçık nayne qama me

Eslê gulê dıpırsi gulê buka mala bavê mın
Eslê gulêyi Laze gulê keçık nayne qama me

Deyşta Muşê keleme gulê buka mala bavê mın
Deyşta Muşê keleme gulê keçık nayne qama me

Kelema gırti leme gulê buka mala bavê mın
Keleme gırti leme gulê keçık nayne qama me

Eslê gulê dıpırsi gulê buka mala bavê mın
Eslê gulê Eceme gulê keçık nayne qama me

Deyşta Muşê kırkırke gulê buka mala bavê mın
Deyşta Muşê kırkırke gulê keçık nayne qama me

Kırkırka gırti fırke gulê buka mala bavê mın
Kırkırka gırti fırke gulê keçık nayne qama me

Eslê gulê dıpırsi gulê buka mala bavê mın
Eslê gulêyi Tırke gulê keçık nayne qama me

Berevkar: Husoyê Emin

www.arsivakurdi.org

ÇEPERAST

1- Lı Tırkiyê navê rojnameyeke Kurdi-Tırki, ku nû dest bı weşanê kır... Mırovên çav şin. 2- Ne tıji...Daxwaz...Lı Mısrê navê pûtek. 3- Mereq , berxwe ketın... Rengên tevlıhev... Ne nêr (beropaj). 4- Terbiyebûna çerman, debax... Pıça bızınê (beropaş). 5- Serxweş, westiyayi... Ne ewa... Notayek (beropaj). 6- Ne dudu, yek tenê... Dıji buha. 7- Pêşnavê zmanzaneke Kurd... Dıji erê. 8- Xwendına herfek (beropaj) Ne hışk 9-Işareta tıştên xeter. 10- Navê bajareke Kurdıstana Başûr.

SEREJÊR

1- Xani... Navê bajareke Kurdıstana Tırkiyê. 2- Lehçeke zmanê Kurdi... Mêrên pir. 3- Bı zman paqışkırın... Beyraq. 4- Komê daran. 5- (Z) were dawiyê, dıbe mena zûçûyinê... Laş, cendek. 6- Notayek... Barina pez. 7- Qehremanê bûyina Newrozê... Dıji mêr (beropaj) 8- Ne ewa... Ne tû... (E) were seri, dıbê navê mêran. 9- Dezge, bırêvaçûyin... Bı Tırki navê hivê. 10- Dıji erê... Xwendına herfek. 11- Belê... Notayek. 12-Maç kırın... Lı ser rûyê mast dıgıre.

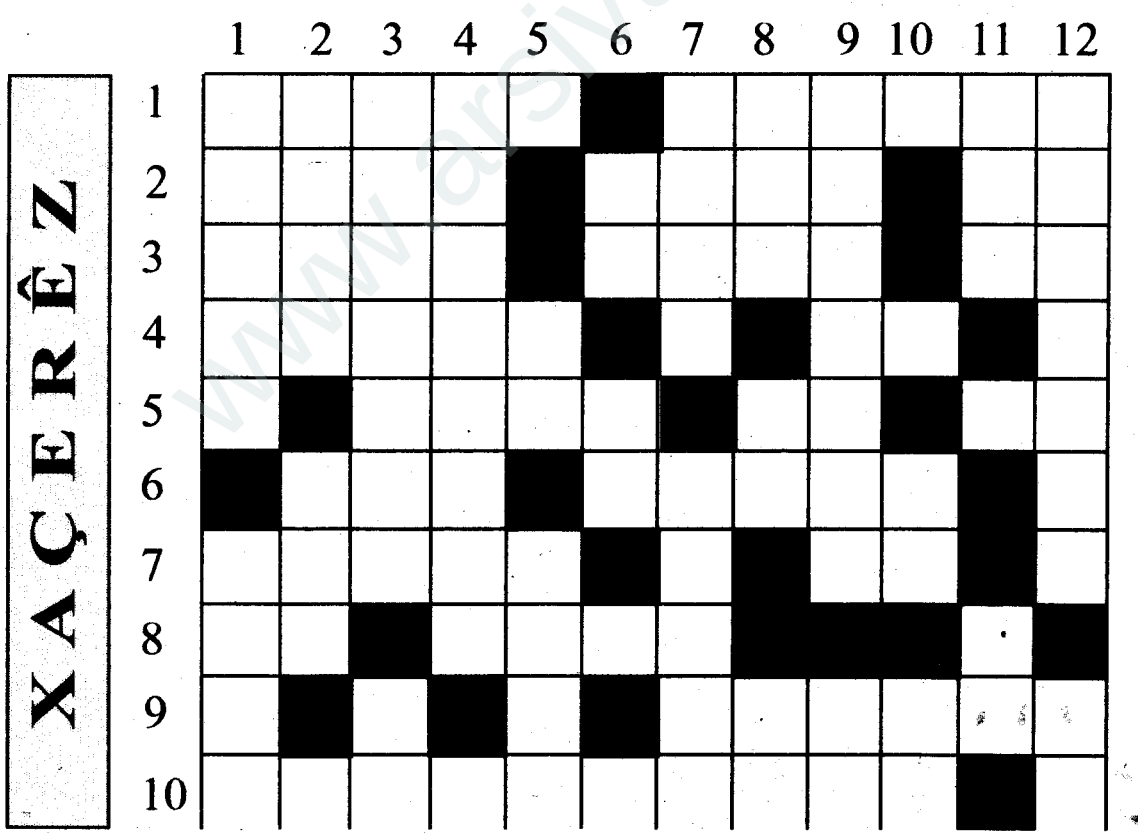

www.arsivakurdi.org

EIN ABEND FÜR JUGENDLICHE

ŞEVEK JI BO CIWANAN

Fatê, Ozan Şêxo, Koma Strana Dicle,
Freunde aus Afrika, Şanoya Serhat, Volkstänze, Redner

06.02.1999, 17 h, BOTTROP
Janusz-Korczak-Gesamtschule, Horsterstr. 114

HEVALTI-JUGEND / KOMCIWAN

Unterstützer: RAA Bottrop, Jugendamt Bottrop, Jugendring Bottrop